

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 31

fyrtiofemte årgången

1 februari 2002

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet** 1
- ★ **Rådets förordning (EG) nr 179/2002 av den 28 januari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn** 25
- Kommissionens förordning (EG) nr 180/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 27
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 181/2002 av den 31 januari 2002 om beslutet att inte göra någon tilldelningen enligt den 25: delanbudsinfordran för vitsocker inom ramen av en stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1430/2001** 29
- Kommissionens förordning (EG) nr 182/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn 30
- Kommissionens förordning (EG) nr 183/2002 av den 31 januari 2002 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 32
- Kommissionens förordning (EG) nr 184/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick 34
- Kommissionens förordning (EG) nr 185/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av produktionsbidrag för vitsocker som används inom den kemiska industrin 37
- Kommissionens förordning (EG) nr 186/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull 39
- Kommissionens förordning (EG) nr 187/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 40

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 188/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser ...	43
	Kommissionens förordning (EG) nr 189/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	46
	Kommissionens förordning (EG) nr 190/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	48
	Kommissionens förordning (EG) nr 191/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	51
	* Kommissionens förordning (EG) nr 192/2002 av den 31 januari 2002 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för socker och sockerblandningar samt kakao som omfattas av ursprungskumulation AVS/ULT eller EG/ULT	55
	Kommissionens förordning (EG) nr 193/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	59
	Kommissionens förordning (EG) nr 194/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	62
	Kommissionens förordning (EG) nr 195/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 943/2001	64
	Kommissionens förordning (EG) nr 196/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1558/2001	65
	Kommissionens förordning (EG) nr 197/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1005/2001	66
	Kommissionens förordning (EG) nr 198/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 9/2002	67
	Kommissionens förordning (EG) nr 199/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 30/2002	68
	Kommissionens förordning (EG) nr 200/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	69
	Kommissionens förordning (EG) nr 201/2002 av den 31 januari 2002 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	71
	Kommissionens förordning (EG) nr 202/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	73
	Kommissionens förordning (EG) nr 203/2002 av den 31 januari 2002 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt	75

Rådet

2002/70/EG:

- ★ Rådets beslut av den 28 januari 2002 om ändring av rådets beslut 97/413/EG om mål och närmare bestämmelser för omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa 77

Kommissionen

2002/71/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 3 juli 2001 om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 1781] 80

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens beslut 2001/781/EG av den 25 september 2001 om att utforma en handbok över mottagande organ och en förteckning över handlingar som kan delges enligt rådets förordning (EG) nr 1348/2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 298 av den 15.11.2001) 88

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 178/2002

av den 28 januari 2002

om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 37, 95, 133 och 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den fria rörligheten för säkra och hälsosamma livsmedel är en nödvändig del av den inre marknaden och den bidrar i hög grad till att skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande samt deras sociala och ekonomiska intressen.
- (2) Vid genomförandet av gemenskapens politik bör människors liv och hälsa garanteras en hög skyddsnivå.
- (3) Den fria rörligheten för livsmedel och foder inom gemenskapen kan endast uppnås om kraven för livsmedels- och fodersäkerhet inte skiljer sig märkbart mellan medlemsstaterna.
- (4) Betydelsefulla skillnader föreligger när det gäller begrepp, principer och förfaranden i livsmedelslagstiftningen i

medlemsstaterna. När medlemsstaterna beslutar om åtgärder som rör livsmedel kan dessa skillnader hindra den fria rörligheten för livsmedel och skapa ojämlika konkurrensförhållanden och därmed direkt påverka hur den inre marknaden fungerar.

- (5) Det är därför nödvändigt att närma dessa begrepp, principer och förfaranden till varandra, så att de utgör den gemensamma grunden för de åtgärder som vidtas i medlemsstaterna och på gemenskapsnivå när det gäller livsmedel och foder. Det är dock nödvändigt att avsätta tillräckligt med tid för anpassning av motstridiga bestämmelser i befintlig lagstiftning, såväl på nationell nivå som på gemenskapsnivå, och föreskriva att den relevanta lagstiftningen i avvaktan på en sådan anpassning skall tillämpas mot bakgrund av principerna i denna förordning.
- (6) Vatten förtärs direkt eller indirekt liksom övriga livsmedel och bidrar därmed till en konsuments sammanlagda exponering för förtärda ämnen, inbegripet kemiska och mikrobiologiska främmande ämnen. Men eftersom kvaliteten på dricksvatten redan kontrolleras genom rådets direktiv 80/778/EEG ⁽⁵⁾ och 98/83/EG ⁽⁶⁾ är det tillräckligt att beakta vatten från och med den punkt där värdena skall iaktas enligt artikel 6 i rådets direktiv 98/83/EG.
- (7) Inom livsmedelslagstiftningen är det lämpligt att införa krav på foder, inbegripet produktion och användning av foder avsett för livsmedelsproducerande djur. Detta åsidosätter inte liknande krav som har tillämpats hittills och som i framtiden kommer att tillämpas inom foderlagstiftningen med avseende på alla djur, inklusive sällskapsdjur.
- (8) Gemenskapen har valt en hög hälsoskyddsnivå när så är lämpligt vid utarbetandet av livsmedelslagstiftningen, som tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt, oberoende av om handeln med livsmedel eller foder äger rum på den inre marknaden eller internationellt.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 247.

⁽²⁾ EGT C 155, 29.5.2001, s. 32.

⁽³⁾ Regionkommitténs yttrande av den 13 juni 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 juni 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 17 september 2001 (ännu ej offentliggjord i EGT), Europaparlamentets beslut av den 11 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 21 januari 2002.

⁽⁵⁾ EGT L 229, 30.8.1980, s. 11. Direktivet upphävt genom direktiv 98/83/EG.

⁽⁶⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 32.

- (9) Det är nödvändigt att se till att konsumenter, övriga berörda parter och handelspartner har förtroende för de beslutsprocesser som ligger till grund för livsmedelslagstiftningen, dess vetenskapliga grund samt strukturerna och oberoendet hos de institutioner som ansvarar för skydd av hälsan och andra intressen.
- (10) Erfarenheten har visat att det är nödvändigt att vidta åtgärder som syftar till att garantera att icke säkra livsmedel inte släpps ut på marknaden och att det finns system som kan identifiera och bemöta problem som rör livsmedelssäkerhet, så att det kan säkerställas att den inre marknaden fungerar väl och att människors hälsa kan skyddas. Liknande frågor avseende fodersäkerhet bör också tas upp till behandling.
- (11) För att man skall kunna gripa sig an frågan om livsmedelssäkerhet på ett tillräckligt uttömmande och fullständigt sätt, bör livsmedelslagstiftningen ges en bred definition som innefattar en mångfald bestämmelser som direkt eller indirekt påverkar livsmedels- och fodersäkerheten, inbegripet bestämmelser om material och artiklar som kommer i kontakt med livsmedel, foder och andra jordbruksinsatsvaror inom primärproduktionen.
- (12) För att kunna garantera livsmedelssäkerhet är det nödvändigt att betrakta hela livsmedelsproduktionskedjan som en sammanhängande enhet, allt ifrån primär- och foderproduktion till och med försäljning eller tillhandahållande av livsmedel till konsumenten, eftersom alla moment kan ha potentiell betydelse för livsmedelssäkerheten.
- (13) Erfarenheten har visat att det av detta skäl är nödvändigt att ta hänsyn till produktion, framställning, transport och distribution av foder som ges till livsmedelsproducerande djur, inbegripet produktion av djur för användning som foder i fiskodlingar, eftersom oavsiktlig eller avsiktlig förorening av foder, uppblandning och bedrägliga eller andra skadliga metoder i samband med detta direkt eller indirekt kan ha betydelse för livsmedelssäkerheten.
- (14) Av samma skäl är det nödvändigt att överväga andra metoder och jordbruksinsatsvaror inom primärproduktionen och deras eventuella betydelse för den allmänna livsmedelssäkerheten.
- (15) Nätverk av laboratorier med särskild kompetens på regional och/eller interregional nivå, som har som uppgift att säkerställa kontinuerlig övervakning av livsmedelssäkerheten, skulle kunna spela en viktig roll när det gäller att förebygga potentiella hälsorisker för medborgarna.
- (16) Medlemsstaternas och gemenskapens åtgärder rörande livsmedel och foder bör i allmänhet grundas på en riskanalys, utom när detta inte är lämpligt beroende på omständigheterna eller åtgärdens art. Att genomföra riskanalyser innan sådana åtgärder vidtas bör göra det lättare att undvika oberättigade hinder för den fria rörligheten för livsmedel.
- (17) När livsmedelslagstiftningen syftar till att begränsa, undanröja eller undvika hälsorisker ger de tre sammanhängande delarna av riskanalys, nämligen riskbedömning, riskhantering och riskkommunikation, en systematisk metod för att bestämma effektiva, väl avvägda och riktade åtgärder eller andra insatser för att skydda hälsan.
- (18) En förutsättning för förtroende för den vetenskapliga grunden för livsmedelslagstiftningen är att riskbedömningar görs på ett oberoende, objektiva och öppet sätt och grundas på tillgängliga vetenskapliga uppgifter och rön.
- (19) Det är allmänt erkänt att en vetenskaplig riskbedömning i vissa fall inte ensam kan ge all den information på vilken ett riskhanteringsbeslut bör grundas och att det är befogat att andra faktorer som är relevanta för frågan tas med i bedömningen, bland annat samhälleliga, ekonomiska, traditionella, etiska och miljömässiga faktorer samt kontrollmöjligheter.
- (20) Genom att försiktighetsprincipen har återopats för att garantera skydd för hälsan inom gemenskapen har hinder uppkommit för den fria rörligheten för livsmedel och foder. Det är därför nödvändigt att anta en enhetlig grund i hela gemenskapen för att tillämpa denna princip.
- (21) I de särskilda fall där det föreligger risk för liv eller hälsa men där det råder vetenskaplig osäkerhet erbjuder försiktighetsprincipen ett medel för att fastställa riskhanteringsåtgärder eller andra insatser för att garantera den höga hälsoskyddsnivå som valts inom gemenskapen.
- (22) Livsmedelssäkerhet och skyddet för konsumenternas intressen får allt större betydelse för allmänheten, icke-statliga organisationer, yrkesorganisationer, internationella handelspartner och handelsorganisationer. Det är nödvändigt att se till att konsumenternas och handelspartnerernas förtroende säkerställs genom insyn och öppenhet vid utarbetandet av livsmedelslagstiftningen och genom att myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att informera allmänheten när det finns välgrundad anledning att misstänka att ett livsmedel kan utgöra en hälsorisk.

- (23) Konsumenternas säkerhet och förtroende inom gemenskapen och i tredje land är av största vikt. Gemenskapen är en viktig global handelspartner för livsmedel och foder och har slutit internationella handelsavtal, bidrar till utvecklingen av internationella standarder som ligger till grund för livsmedelslagstiftningen samt stöder principerna om frihandel för säkert foder och säkra och hälsosamma livsmedel på ett icke-diskriminerande sätt genom att följa en rättvis och etisk handelspraxis.
- (24) Det är nödvändigt att säkerställa att livsmedel och foder som exporteras eller återexporteras från gemenskapen uppfyller kraven i gemenskapens lagstiftning eller kraven i det importerande landet. I andra fall får livsmedel och foder endast exporteras eller återexporteras under förutsättning att det importerande landet uttryckligen givit sitt medgivande. Även när det importerande landet ger sitt medgivande är det dock nödvändigt att säkerställa att livsmedel som är skadliga för hälsan eller icke säkert foder inte exporteras eller återexporteras.
- (25) Det är nödvändigt att fastställa de allmänna principerna för handel med livsmedel och foder samt de mål och principer som gemenskapen kan bidra med när det gäller att utarbeta internationella standarder och handelsavtal.
- (26) En del medlemsstater har antagit en övergripande lagstiftning om livsmedelssäkerhet som särskilt innehåller det allmänna kravet att ekonomiska aktörer endast får marknadsföra livsmedel som är säkra. Dessa medlemsstater tillämpar emellertid olika grundläggande kriterier för att fastställa om ett livsmedel är säkert. Mot bakgrund av dessa olika synsätt och eftersom det saknas övergripande lagstiftning i andra medlemsstater, riskerar handelshinder för livsmedel att uppstå. På samma sätt kan handelshinder uppstå för foder.
- (27) Det är därför nödvändigt att fastställa allmänna krav så att endast säkra livsmedel och foder släpps ut på marknaden, för att den inre marknaden för dessa produkter skall kunna fungera effektivt.
- (28) Erfarenheten har visat att den inre marknads funktion när det gäller livsmedel eller foder kan äventyras om det är omöjligt att spåra livsmedel och foder. Det är därför nödvändigt att upprätta ett omfattande system för spårbarhet inom foder- och livsmedelsföretagen så att riktade och lämpliga tillbakadraganden kan vidtas eller information spridas till konsumenter eller kontrollanter, och därigenom förhindra att allvarigare störningar än nödvändigt uppstår när det inträffar problem med livsmedelssäkerheten.
- (29) Det är nödvändigt att se till att livsmedels- eller foderföretag, inbegripet importörer, åtminstone kan fastställa från vilket företag de har erhållit ett livsmedel, foder, djur eller ämne som kan ingå i ett livsmedel eller ett foder, så att man vid en undersökning kan garantera spårbarhet på alla stadier.
- (30) En livsmedelsföretagare är mest lämpad att utforma ett säkert system för att tillhandahålla livsmedel och garantera att de livsmedel som tillhandahålls är säkra. Företagaren bör därför ha det primära juridiska ansvaret för att garantera livsmedelssäkerhet. Även om denna princip tillämpas i en del medlemsstater och på vissa områden av livsmedelslagstiftningen, är detta inte klart inom andra områden, eller också ligger ansvaret hos de behöriga myndigheterna i medlemsstaten genom den kontrollverksamhet som utövas. Dessa skillnader riskerar att skapa handelshinder och snedvräda konkurrensen mellan livsmedelsföretagare i olika medlemsstater.
- (31) Liknande krav bör gälla för foder och foderföretagare.
- (32) Den vetenskapliga och tekniska grunden för gemenskapens lagstiftning om livsmedels- och fodersäkerhet bör bidra till att en hög hälsoskyddsnivå inom gemenskapen uppnås. Gemenskapen bör ha tillgång till högt kvalificerat, oberoende och effektivt vetenskapligt och tekniskt stöd.
- (33) De vetenskapliga och tekniska frågorna i samband med livsmedels- och fodersäkerhet blir mer och mer betydelsefulla och komplexa. Inrättandet av en europeisk myndighet för livsmedelssäkerhet, nedan kallad myndigheten, bör kunna förstärka det nuvarande systemet för vetenskapligt och tekniskt stöd, som inte längre klarar de ökande krav som ställs på det.
- (34) Enligt de allmänna principerna för livsmedelslagstiftningen bör myndigheten påta sig rollen av ett oberoende vetenskapligt referenscentrum för riskbedömning och på så sätt kunna bidra till att den inre marknaden fungerar smidigt. Myndigheten skall kunna konsulteras för att avge yttranden i omtvistade vetenskapliga frågor och därigenom göra det möjligt för gemenskapens institutioner och medlemsstaterna att fatta de välgrundade riskhanteringsbeslut som är nödvändiga för att garantera livsmedels- och fodersäkerheten och bidra till att undvika att splittra den inre marknaden genom införandet av oberoende eller onödiga hinder för den fria rörligheten för livsmedel och foder.
- (35) Myndigheten bör vara en oberoende vetenskaplig källa för rådgivning, information och riskkommunikation i syfte att öka konsumenternas förtroende; för att främja överensstämmelsen mellan riskbedömnings-, riskhanterings- och riskkommunikationsfunktionerna bör dock sambandet mellan riskbedömare och riskhanterare stärkas.

- (36) Myndigheten bör kunna ge en omfattande oberoende vetenskaplig översikt över säkerheten och andra aspekter i hela livsmedels- och foderkedjan, något som innebär vittomfattande skyldigheter för myndigheten. Dessa bör omfatta frågor som har direkt eller indirekt betydelse för säkerheten i livsmedels- och foderkedjan, djurens hälsa och välbefinnande och växtskyddet. Det är dock nödvändigt att säkerställa att myndigheten inriktar sig på livsmedelssäkerhet och dess uppgift i fråga om djurs hälsa och välbefinnande samt växtskydd som inte har samband med säkerheten i livsmedelskedjan bör begränsas till att tillhandahålla vetenskapliga yttranden. Myndighetens uppdrag bör även omfatta vetenskaplig rådgivning och vetenskapligt och tekniskt stöd i fråga om nutrition för människor i samband med gemenskapslagstiftningen, och stöd till kommissionen på dess begäran när det gäller kommunikation inom ramen för gemenskapens hälsoprogram.
- (37) Eftersom vissa produkter som är tillåtna enligt livsmedelslagstiftningen, till exempel bekämpningsmedel eller tillsatser i djurfoder, kan innebära risker för miljön eller för arbetstagares säkerhet, bör vissa miljö- och arbetarskyddsaspekter även bedömas av myndigheten i enlighet med gällande lagstiftning.
- (38) För att undvika dubbleringar av vetenskapliga bedömningar och liknande vetenskapliga yttranden om genetiskt modifierade organismer bör myndigheten tillhandahålla vetenskapliga yttranden om produkter som inte är livsmedel och foder med avseende på genetiskt modifierade organismer enligt direktiv 2001/18/EG⁽¹⁾ och med förbehåll för de förfaranden som där fastställts.
- (39) Myndigheten bör genom att tillhandahålla stöd i vetenskapliga frågor bidra till gemenskapens och medlemsstaternas roll i utvecklingen och upprättandet av internationella standarder för livsmedelssäkerhet och handelsavtal.
- (40) Det är mycket viktigt att gemenskapens institutioner, allmänheten och berörda parter har förtroende för myndigheten. Därför är det absolut nödvändigt att garantera dess oberoende, höga vetenskapliga kvalitet, öppenhet och effektivitet. Det är också nödvändigt att den samarbetar med medlemsstaterna.
- (41) Styrelsens ledamöter bör därför utses på ett sådant sätt att högsta kompetensnivå, lämplig expertis inom ett brett spektrum, t.ex. inom ledning och offentlig förvaltning, och största möjliga geografiska spridning inom unionen säkerställs. Detta bör underlättas genom rotation mellan styrelseledamöternas hemländer, utan att någon plats reserveras för medborgare i en särskild medlemsstat.
- (42) Myndigheten bör ha de resurser som krävs för att den skall kunna fylla sin uppgift.
- (43) Styrelsen bör ha de nödvändiga befogenheterna för att fastställa budgeten, kontrollera dess genomförande, utarbeta interna regler, anta budgetförordningar, utse ledamöter i den vetenskapliga kommittén och i de vetenskapliga panelerna samt utse den verkställande direktören.
- (44) Myndigheten bör ha ett nära samarbete med behöriga organ i medlemsstaterna om den skall kunna fungera effektivt. En rådgivande grupp bör inrättas för att biträda den verkställande direktören, utgöra en mekanism för informationsutbyte och säkerställa ett nära samarbete i synnerhet med avseende på nätverkssystemet. Samarbete och lämpligt informationsutbyte bör även begränsa risken för skiljaktiga vetenskapliga yttranden.
- (45) Myndigheten bör ta över den roll som vetenskapliga kommittéer knutna till kommissionen har när det gäller att avge vetenskapliga yttranden inom sitt kompetensområde. Det är nödvändigt att organisera om dessa kommittéer för att garantera större vetenskaplig överensstämmelse med avseende på livsmedelskedjan och att göra det möjligt för dem att arbeta effektivare. En vetenskaplig kommitté och permanenta vetenskapliga paneler bör därför inrättas inom myndigheten för att tillhandahålla dessa yttranden.
- (46) För att garantera oberoende bör ledamöterna i den vetenskapliga kommittén och i de vetenskapliga panelerna bestå av oberoende vetenskapsmän som rekryteras på grundval av ett öppet ansökningsförfarande.
- (47) Myndighetens roll som ett oberoende vetenskapligt referenscentrum innebär att ett vetenskapligt yttrande inte endast kan begäras av kommissionen utan också av Europaparlamentet och medlemsstaterna. För att säkerställa att processen med vetenskaplig rådgivning blir hanterlig och enhetlig bör myndigheten ha möjlighet att avslå eller ändra en ansökan med motivering för detta och på grundval av tidigare fastställda kriterier. Åtgärder bör också vidtas för att undvika skiljaktiga vetenskapliga yttranden och, om det förekommer skiljaktiga vetenskapliga yttranden mellan vetenskapliga organ, bör förfaranden finnas så att skiljaktigheten kan lösas eller att riskhanterarna får en klar och tydlig grund av vetenskapliga uppgifter att stå på.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1).

- (48) Myndigheten bör också kunna beställa vetenskapliga undersökningar som är nödvändiga för myndighetens arbete och samtidigt se till att de band som myndigheten upprättar med kommissionen och medlemsstaterna förhindrar dubbelarbete. Det bör ske på ett öppet och överskådligt sätt. Myndigheten bör ta hänsyn till befintlig gemenskapsexpertis och befintliga gemenskapsstrukturer.
- (49) Avsaknaden av ett effektivt system för att på gemenskapsnivå samla in och analysera uppgifter om livsmedelskedjan är en erkänt allvarlig brist. Ett system för att samla in och analysera relevanta uppgifter inom de områden som täcks av myndigheten bör därför upprättas i form av ett nätverk som samordnas av myndigheten. Det behövs en översyn av de gemenskapsnätverk för insamling av data som redan finns på de områden som myndigheten omfattar.
- (50) Att bättre kunna identifiera nya risker kan i det långa loppet vara ett viktigt förebyggande verktyg som medlemsstaterna och gemenskapen förfogar över i sin politik. Det är därför nödvändigt att ge myndigheten uppgiften att i föregripande syfte samla in uppgifter, vara vaksam och göra utvärderingar samt lämna information om nya risker och hur de skall förebyggas.
- (51) Genom inrättandet av myndigheten bör medlemsstaterna kunna bli mer engagerade i vetenskapliga förfaranden. Det bör därför upprättas ett nära samarbete mellan myndigheten och medlemsstaterna i detta syfte. Myndigheten bör i synnerhet kunna överlåta vissa uppgifter till organisationer i medlemsstaterna.
- (52) Det är nödvändigt att säkerställa balansen mellan behovet av nationella organisationer som utför uppgifter för myndighetens räkning och behovet av att se till att dessa uppgifter utförs i enlighet med de kriterier som fastställts för sådana uppgifter, så att övergripande enhetlighet uppnås. De befintliga förfarandena för utläggning av vetenskapliga uppgifter till medlemsstaterna, särskilt med avseende på utvärderingen av ärenden från näringslivet för godkännande av vissa ämnen, produkter eller förfaranden, bör omprövas inom ett år, för att ta hänsyn till att myndigheten inrättats och till de nya möjligheter som den då erbjuder, medan utvärderingsförfarandena bör förbli minst lika stränga som tidigare.
- (53) Kommissionen har emellertid fortfarande det fulla ansvaret för att meddela riskhanteringsåtgärder. Lämpligt informationsutbyte bör därför äga rum mellan myndigheten och kommissionen. Ett nära samarbete mellan myndigheten, kommissionen och medlemsstaterna är också nödvändigt för att säkerställa överensstämmelser i den totala kommunikationsprocessen.
- (54) Myndighetens oberoende och dess uppgift att informera allmänheten innebär att den bör kunna kommunicera självständigt inom de områden där den har behörighet, med syftet att tillhandahålla objektiv, tillförlitlig och lättförståelig information.
- (55) Det är nödvändigt att samarbeta med medlemsstaterna och övriga berörda parter på ett ändamålsenligt sätt när det gäller informationskampanjer till allmänheten, så att hänsyn tas till regionala parametrar och eventuella samband med den hälsopolitik som förs.
- (56) Förutom att de operativa principerna som gäller för myndigheten vilar på oberoende och öppenhet, bör myndigheten vara en organisation öppen för kontakter med konsumenter och övriga intressegrupper.
- (57) Myndigheten bör finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget. Mot bakgrund av vunna erfarenheter, särskilt med avseende på handläggningen av ansökningar om godkännande från näringslivet, bör möjligheten att införa avgifter undersökas inom tre år efter det att denna förordning trätt i kraft. Gemenskapens budgetförfarande fortsätter att gälla för de anslag som skall debiteras Europeiska unionens allmänna budget. Vidare bör revisionen av räkenskaperna göras av revisionsrätten.
- (58) Det är nödvändigt att tillåta europeiska länder att delta som inte är medlemmar av Europeiska unionen men som har slutit avtal enligt vilka de skall införliva och genomföra gemenskapslagstiftningen på det område som täcks av denna förordning.
- (59) Ett system för snabb varning finns redan inom ramen för rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet⁽¹⁾. Det nuvarande systemet omfattar livsmedel och industriprodukter men inte foder. De livsmedelskriser som inträffat på senare tid har visat på behovet av att inrätta ett förbättrat och utvidgat system för snabb varning som täcker livsmedel och foder. Detta reviderade system bör skötas av kommissionen och omfatta medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten som medlemmar i nätverket. Detta system bör inte omfatta den gemenskapsordning för ett snabbt informationsutbyte i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning som inrättats genom rådets beslut 87/600/Euratom⁽²⁾.
- (60) De händelser som nyligen inträffat när det gäller livsmedelssäkerhet har visat på behovet av att fastställa lämpliga åtgärder i nödsituationer så att man kan garantera att alla livsmedel, oberoende av slag och ursprung, och allt foder blir föremål för gemensamma åtgärder i händelse av en allvarlig risk för människors hälsa, djurs hälsa eller miljön. Ett sådant övergripande synsätt när det gäller nödatgärder för livsmedelssäkerhet bör medföra att effektiva insatser kan vidtas och att konstlade skillnader i behandlingen av en allvarlig risk avseende livsmedel eller foder kan undvikas.

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 371, 30.12.1987, s. 76.

- (61) De nyligen inträffande livsmedelskriserna har också visat på fördelarna för kommissionen att ha väl anpassade och snabbare förfaranden för krishantering. Dessa organisatoriska förfaranden bör göra det möjligt att förbättra samordningen av insatserna och att fastställa de effektivaste åtgärderna på grundval av den bästa vetenskapliga informationen. Därför bör man när förfarandena ändras ta hänsyn till myndighetens skyldigheter och vidta sådana åtgärder att den kan ge vetenskapligt och tekniskt stöd i form av rådgivning i händelse av en livsmedelskris.
- (62) För att kunna garantera ett effektivare och övergripande synsätt på livsmedelskedjan bör en kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa inrättas för att ersätta Ständiga veterinärkommittén, Ständiga livsmedelskommittén och Ständiga foderkommittén. Följaktligen bör rådets beslut 68/361/EEG⁽¹⁾, 69/414/EEG⁽²⁾ och 70/372/EEG⁽³⁾ upphävas. Av samma skäl bör kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa även ersätta Ständiga kommittén för växtskydd när det gäller dess kompetens (avseende direktiven 76/895/EEG⁽⁴⁾, 86/362/EEG⁽⁵⁾, 86/363/EEG⁽⁶⁾, 90/642/EEG⁽⁷⁾ och 91/414/EEG⁽⁸⁾) om växtskyddsmedel och fastställande av gränsvärden för högsta tillåtna restmängder.
- (63) De genomförandeåtgärder som är nödvändiga för denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁹⁾.
- (64) Det är nödvändigt att aktörerna ges tillräckligt med tid för att anpassa sig till några av de krav som fastställs i denna förordning och att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet kan inleda sin verksamhet den 1 januari 2002.
- (65) Det är angeläget att undvika en sammanblandning mellan myndighetens uppdrag och uppdraget för Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA), inrättad genom rådets förordning (EEG) nr 2309/93⁽¹⁰⁾. Det är därför nödvändigt att fastställa att tillämpningen av denna förordning inte påverkar den behörighet som tilldelas Europeiska läkemedelsmyndigheten i gemenskapslagstiftningen, inbegripet den som tilldelas genom rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung⁽¹¹⁾.
- (66) Det är nödvändigt och lämpligt för att kunna uppnå de grundläggande målen för denna förordning att det sker en tillnärmning av begrepp, principer och förfaranden för en gemensam grund för livsmedelslagstiftningen i gemenskapen och att en europeisk myndighet för livsmedelssäkerhet inrättas. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som eftersträvas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. Denna förordning har till syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och för konsumenternas intressen när det gäller livsmedel, med särskild hänsyn tagen till mångfalden i tillhandahållandet av livsmedel, däribland traditionella produkter, samt att se till att den inre marknaden fungerar

effektivt. I förordningen fastställs gemensamma principer och skyldigheter, medlen för att tillhandahålla en solid vetenskaplig grundval, en effektiv organisation och förfaranden för att stödja beslutsfattande i frågor som gäller livsmedels- och fodersäkerhet.

2. Med avseende på punkt 1 fastställs i denna förordning allmänna principer för livsmedel och foder i allmänhet, och för livsmedels- och fodersäkerhet i synnerhet, på gemenskapsnivå och på nationell nivå.

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet inrättas.

Förfaranden för frågor med direkt eller indirekt betydelse för livsmedels- och fodersäkerheten fastställs.

⁽¹⁾ EGT L 255, 18.10.1968, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 291, 19.11.1969, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 170, 3.8.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 340, 9.12.1976, s. 26. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/57/EG (EGT L 244, 29.9.2000, s. 76).

⁽⁵⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 37. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/57/EG (EGT L 208, 1.8.2001, s. 36).

⁽⁶⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 43. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/57/EG.

⁽⁷⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/57/EG.

⁽⁸⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/49/EG (EGT L 176, 29.6.2001, s. 61).

⁽⁹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EGT L 214, 24.8.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 649/98 (EGT L 88, 24.3.1998, s. 7).

⁽¹¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1553/2001 (EGT L 205, 31.7.2001, s. 16).

3. Denna förordning skall tillämpas på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan av livsmedel och foder. Den skall inte tillämpas på primärproduktion för privat enskilt bruk eller på enskildas beredning, hantering eller lagring av livsmedel för privat enskild konsumtion.

Artikel 2

Definition av livsmedel

I denna förordning avses med livsmedel alla ämnen eller produkter, oberoende av om de är bearbetade, delvis bearbetade eller obearbetade, som är avsedda att eller rimligen kan förväntas att förtäras av människor.

Livsmedel inbegriper drycker, tuggummi och alla ämnen, inklusive vatten, som avsiktligt tillförts livsmedlet under dess framställning, beredning eller behandling. Livsmedel inbegriper vatten från och med den punkt där värdena skall iaktas enligt artikel 6 i direktiv 98/83/EG och utan att kraven i direktiv 80/778/EEG och 98/83/EG åsidosätts.

Livsmedel inbegriper inte

- a) foder,
- b) levande djur, utom om de har behandlats för att släppas ut på marknaden som livsmedel,
- c) växter före skörd,
- d) läkemedel i den mening som avses i rådets direktiv 65/65/EEG ⁽¹⁾ och 92/73/EEG ⁽²⁾,
- e) kosmetika i den mening som avses i rådets direktiv 76/768/EEG ⁽³⁾,
- f) tobak och tobaksprodukter i den mening som avses i rådets direktiv 89/622/EEG ⁽⁴⁾,
- g) narkotika eller psykotropa ämnen i den mening som avses i Förenta nationernas allmänna narkotikakonvention från 1961 och i Förenta nationernas konvention från 1971 om psykotropa ämnen,
- h) rests substanser och främmande ämnen.

Artikel 3

Övriga definitioner

I denna förordning avses med

1. **livsmedelslagstiftning**: lagar och andra författningar om livsmedel i allmänhet, och livsmedelssäkerhet i synnerhet, både på gemenskapsnivå och på nationell nivå. Denna förordning omfattar även alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan av livsmedel och även

foder som produceras för livsmedelsproducerande djur eller som dessa utfodras med.

2. **livsmedelsföretag**: varje privat eller offentligt företag som med eller utan vinstsyfte bedriver någon av de verksamheter som hänger samman med alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan av livsmedel.

3. **livsmedelsföretagare**: de fysiska eller juridiska personer som ansvarar för att kraven i livsmedelslagstiftningen uppfylls i det livsmedelsföretag de driver.

4. **foder**: alla ämnen eller produkter, inbegripet tillsatser, och oberoende av om de är bearbetade, delvis bearbetade eller obearbetade, som är avsedda för utfodring av djur.

5. **foderföretag**: varje privat eller offentligt företag som med eller utan vinstsyfte bedriver någon av de verksamheter som hänger samman med produktion, framställning, bearbetning, lagring, transport eller distribution av foder, samt alla producenter som producerar eller lagrar foder för utfodring av djur på sin egen jordbruksanläggning.

6. **foderföretagare**: de fysiska eller juridiska personer som ansvarar för att kraven i livsmedelslagstiftningen uppfylls i det foderföretag de driver.

7. **detaljhandel**: hantering och/eller bearbetning av livsmedel och lagring av det på det ställe där produkten säljs eller levereras till slutkonsumenten, inbegripet distributionsterminaler, catering, personalmatsalar, allmänna serveringsställen, restauranger eller liknande livsmedelsservice, affärer, distributionscentrum och grossistaffärer.

8. **utsläppande på marknaden**: innehav av livsmedel eller foder för försäljning, inbegripet utbudande till försäljning eller varje annan form av överlåtelse, kostnadsfri eller inte, samt försäljning, distribution och andra former av överlåtelse.

9. **risk**: funktion av sannolikheten för en negativ hälsoeffekt och denna effekts allvarlighetsgrad till följd av en fara.

10. **riskanalys**: förfarande som består av tre sammanhängande delar, nämligen riskbedömning, riskhantering och riskkommunikation.

11. **riskbedömning**: vetenskapligt baserat förfarande som består av fyra steg: bestämning av faror, beskrivning av faror, bedömning av exponeringen och beskrivning av risken.

12. **riskhantering**: förfarande, till skillnad från riskbedömning, där olika strategiska alternativ vägs i samråd med berörda parter med beaktande av riskbedömning och andra berättigade faktorer och där vid behov lämpliga alternativ för förebyggande och kontroll väljs.

⁽¹⁾ EGT 22. 9.2.1965, s. 369. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/39/EEG (EGT L 214, 24.8.1993, s. 22).

⁽²⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 169. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/41/EG (EGT L 145, 20.6.2000, s. 25).

⁽⁴⁾ EGT L 359, 8.12.1989, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/41/EEG (EGT L 158, 11.6.1992, s. 30).

13. *riskkommunikation*: interaktivt utbyte under hela riskanalysförfarandet av information och synpunkter om faror och risker, riskrelaterade faktorer och riskuppfattning mellan riskvärderare, riskhanterare, konsumenter, foder- och livsmedelsföretag, universitet och andra berörda parter, inbegripet redogörelse för resultaten av riskbedömningen och grundvalen för riskhanteringsbeslut.
14. *fara*: biologisk, kemisk eller fysikalisk agens i eller i form av livsmedel eller foder som skulle kunna ha en negativ hälsoeffekt.
15. *spårbarhet*: möjlighet att spåra och följa livsmedel, foder, livsmedelsproducerande djur eller ämnen som är avsedda att eller kan förväntas ingå i ett livsmedel eller ett foder genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan.
16. *stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan*: alla stadier, inbegripet import, från och med primärproduktion av ett livsmedel till och med dess lagring, transport, försäljning eller tillhandahållande till slutkonsumenten och, när det är relevant, import, produktion, framställning, lagring, transport, distribution, försäljning och tillhandahållande av foder.
17. *primärproduktion*: produktion, uppfödning eller odling av primärprodukter inklusive skörd, mjölkning och produktion av livsmedelsproducerande djur före slakt. Jakt, fiske och insamling av vilda produkter omfattas också.
18. *slutkonsument*: den slutliga konsumenten av ett livsmedel som inte kommer att använda livsmedlet som en del i ett livsmedelsföretags verksamhet.

KAPITEL II

ALLMÄN LIVSMEDELSLAGSTIFTNING

Artikel 4

Räckvidd

1. Detta kapitel omfattar alla stadier inom produktion, bearbetning och distribution av livsmedel och även foder som produceras för livsmedelsproducerande djur eller som dessa utfodras med.
2. De principer som fastställs i artiklarna 5–10 utgör en allmän, övergripande ram som skall följas när åtgärder vidtas.
3. Befintliga principer och förfaranden inom livsmedelslagstiftningen skall anpassas snarast möjligt och senast den 1 januari 2007 för att stämma överens med artiklarna 5–10.
4. Fram till dess skall, utan hinder av punkt 2, befintlig lagstiftning genomföras med hänsyn till principerna i artiklarna 5–10.

2. Syftet med livsmedelslagstiftningen skall vara att uppnå fri rörlighet inom gemenskapen för livsmedel och foder som framställs eller marknadsförs enligt de allmänna principerna och kraven i detta kapitel.

3. Om det finns internationella standarder eller om sådana kan väntas inom kort skall dessa beaktas vid utformandet eller antagandet av livsmedelslagstiftning, utom i de fall då sådana standarder eller väsentliga delar av dem skulle utgöra ett ineffektivt eller olämpligt sätt att uppnå de legitima målen med livsmedelslagstiftningen, när det är vetenskapligt befogat att inte beakta dem eller när tillämpningen av dem skulle leda till en annan skyddsnivå än den som konstaterats vara lämplig i gemenskapen.

Artikel 6

Riskanalys

AVSNITT 1

ALLMÄNNA PRINCIPER FÖR LIVSMEDELSLAGSTIFTNING

Artikel 5

Allmänna mål

1. Syftet med livsmedelslagstiftningen skall vara att uppnå ett eller flera av de allmänna målen med en hög skyddsnivå för människors liv och hälsa, skyddet av konsumenternas intressen, inbegripet god sed inom handeln med livsmedel, i förekommande fall med beaktande av skyddet av djurs hälsa och välbefinnande, växtskydd samt miljön.

1. För att uppnå det allmänna målet en hög skyddsnivå för människors liv och hälsa skall livsmedelslagstiftningen bygga på riskanalys, utom när detta inte är lämpligt med hänsyn till omständigheterna eller åtgärdens art.

2. Riskbedömningen skall bygga på tillgängligt vetenskapligt underlag, och den skall göras på ett självständigt, objektivet och öppet sätt.

3. I riskhanteringen skall hänsyn tas till resultaten av riskbedömningen, särskilt till yttranden från den myndighet som avses i artikel 22, till andra faktorer av betydelse för det berörda ärendet och till försiktighetsprincipen, när villkoren i artikel 7.1 är tillämpliga, i syfte att uppnå de allmänna mål för livsmedelslagstiftningen som fastställs i artikel 5.

Artikel 7

Försiktighetsprincipen

1. När man i särskilda fall efter en bedömning av tillgänglig information identifierar möjligheten av skadliga effekter på hälsan, men när det fortfarande föreligger vetenskaplig osäkerhet, får sådana provisoriska åtgärder för riskhantering vidtas som är nödvändiga för att säkerställa den höga hälsoskyddsnivå som valts i gemenskapen, i avvaktan på ytterligare vetenskapliga uppgifter för en mer omfattande riskbedömning.

2. De åtgärder som vidtas enligt punkt 1 skall stå i proportion till målet och de får inte begränsa handeln mer än vad som är nödvändigt för att uppnå den höga hälsoskyddsnivå som valts i gemenskapen, med beaktande av teknisk och ekonomisk genomförbarhet och andra faktorer som anses berättigade för det berörda ärendet. Dessa åtgärder skall ses över inom en rimlig tidsperiod beroende på vilken typ av risk för liv eller hälsa som identifieras och vilken typ av vetenskapliga uppgifter som behövs för att klargöra den vetenskapliga osäkerheten och för att genomföra en mer omfattande riskbedömning.

Artikel 8

Skydd av konsumenternas intressen

1. Livsmedelslagstiftningens syfte är att skydda konsumenternas intressen och att göra det möjligt för konsumenterna att fatta välgrundade beslut om de livsmedel de konsumerar. Syftet är att förebygga

- a) bedrägliga eller vilseledande förfaranden,
- b) förvanskningar av livsmedel, och
- c) andra förfaranden som kan vilseleda konsumenterna.

AVSNITT 2

PRINCIPER OM ÖPPENHET

Artikel 9

Offentligt samråd

Det skall ske offentligt samråd som är öppet och medger insyn, antingen direkt eller via representativa organ, i utarbetandet, utvärderingen och översynen av livsmedelslagstiftningen, utom när detta inte är möjligt på grund av sakens brådskande natur.

Artikel 10

Information till allmänheten

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens och medlemsstaternas lagstiftning om tillgång till handlingar skall myndigheter, när det finns välgrundad anledning att misstänka

att ett livsmedel eller foder kan utgöra en risk för människors eller djurs hälsa, beroende på riskens art, grad och omfattning, vidta lämpliga åtgärder för att informera allmänheten om hälsoriskens art, så utförligt som möjligt identifiera detta livsmedel eller foder, eller typ av livsmedel eller foder, den risk det kan utgöra och de åtgärder som man har vidtagit eller står i begrepp att vidta för att förhindra, minska eller undanröja denna risk.

AVSNITT 3

ALLMÄNNA SKYLDIGHETER FÖR LIVSMEDELSHANDEL

Artikel 11

Livsmedel och foder som importeras till gemenskapen

Livsmedel och foder som importeras till gemenskapen för att släppas ut på marknaden i gemenskapen skall uppfylla relevanta krav i livsmedelslagstiftningen eller villkor som gemenskapen anser vara minst likvärdiga eller, om gemenskapen har slutit särskilda avtal med det exporterande landet, krav som ingår i dessa avtal.

Artikel 12

Livsmedel och foder som exporteras från gemenskapen

1. Livsmedel och foder som exporteras eller återexporteras från gemenskapen för att släppas ut på marknaden i ett tredje land skall uppfylla relevanta krav i livsmedelslagstiftningen, om inte annat krävs av myndigheterna i det importerande landet eller fastställs i lagar, förordningar, standarder, uppförandekoder och andra rättsliga och administrativa förfaranden som kan gälla i importlandet.

I andra fall, förutom när livsmedel är skadliga för hälsan eller när foder inte är säkra, får livsmedel och foder endast exporteras eller återexporteras om de behöriga myndigheterna i bestämmelselandet uttryckligen gett sitt medgivande efter det att dessa myndigheter har informerats om alla omständigheter och orsaker till varför detta livsmedel eller foder inte kunde släppas ut på marknaden i gemenskapen.

2. Om bestämmelserna i ett bilateralt avtal mellan gemenskapen eller någon av dess medlemsstater och tredje land gäller, skall livsmedel och foder som exporteras från gemenskapen eller den medlemsstaten till detta tredje land uppfylla dessa bestämmelser.

Artikel 13

Internationella standarder

Utan att det påverkar tillämpningen av deras rättigheter och skyldigheter skall gemenskapen och medlemsstaterna

- a) bidra till utvecklingen av internationella tekniska standarder för livsmedel och foder samt sanitära och fytosanitära standarder,
- b) främja samordningen av det arbete med livsmedels- och foderstandarder som utförs av internationella statliga och icke-statliga organisationer,
- c) bidra, i relevanta och lämpliga fall, till överenskommelser om erkännande av särskilda livsmedels- och foderrelaterade åtgärders likvärdighet,
- d) ta särskild hänsyn till utvecklingsländernas särskilda utvecklingsmässiga, finansiella och handelsmässiga behov för att se till att internationella standarder inte skapar onödiga hinder för export från utvecklingsländerna,
- e) främja överensstämmelse mellan internationella tekniska standarder och livsmedelslagstiftningen samtidigt som det garanteras att den höga skyddsnivå som antagits i gemenskapen inte sänks.

AVSNITT 4

LIVSMEDELSLAGSTIFTNINGENS ALLMÄNNA KRAV

Artikel 14

Krav på livsmedelssäkerhet

1. Livsmedel skall inte släppas ut på marknaden om de inte är säkra.
2. Livsmedel skall anses som icke säkra om de anses vara
 - a) skadliga för hälsan,
 - b) otjänliga som människoföda.
3. När man fastställer om ett livsmedel inte är säkert skall man ta hänsyn till
 - a) konsumenternas normala användningsförhållanden, och i alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan, och
 - b) den information som ges konsumenterna, däribland information på etiketten eller annan information som konsumenterna har allmän tillgång till om hur man kan undvika särskilda skadliga effekter på hälsan av vissa livsmedel eller livsmedelskategorier.
4. När man fastställer om ett livsmedel är skadligt för hälsan skall man ta hänsyn till

a) de tänkbara omedelbara och/eller kortsiktiga och/eller långsiktiga effekterna av livsmedlet, inte bara på den persons hälsa som konsumerar det, utan även på de kommande generationernas hälsa,

b) tänkbara kumulativa toxiska effekter,

c) vissa konsumentgruppers särskilda känslighet för ett livsmedel när livsmedlet är avsett för denna konsumentgrupp.

5. När man fastställer om ett livsmedel är otjänligt som människoföda skall det tas hänsyn till om livsmedlet är olämpligt som människoföda i enlighet med dess avsedda användningsområde, eftersom det kan vara förorenat antingen genom främmande ämnen eller på annat sätt, eller genom förruttnelse, försämring eller nedbrytning.

6. Om ett icke säkert livsmedel ingår i ett parti, en sats eller en försändelse av samma kategori eller varuslag, skall man anta att allt livsmedel i det partiet, den satsen eller den försändelsen inte är säkert, utom om man efter en utförlig bedömning inte kan finna belägg för att resten av partiet, satsen eller försändelsen inte är säkert.

7. Livsmedel som uppfyller de särskilda gemenskapsbestämmelserna om livsmedelssäkerhet skall bedömas vara säkra avseende de aspekter som omfattas av de berörda gemenskapsbestämmelserna.

8. Överensstämmelse av ett livsmedel med de särskilda bestämmelser som gäller för detta livsmedel skall inte hindra de behöriga myndigheterna från att vidta lämpliga åtgärder i syfte att införa begränsningar för dess utsläppande på marknaden eller att kräva att det dras tillbaka från marknaden om det finns anledning att misstänka att det trots denna överensstämmelse inte är säkert.

9. När det inte finns några särskilda gemenskapsbestämmelser skall livsmedel bedömas vara säkra när de uppfyller de särskilda bestämmelserna i den medlemsstats livsmedelslagstiftning på vars territorium dessa livsmedel marknadsförs, och dessa bestämmelser skall utformas och tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av fördraget, särskilt artiklarna 28 och 30 i detta.

Artikel 15

Krav på fodersäkerhet

1. Foder får inte släppas ut på marknaden eller ges åt livsmedelsproducerande djur om det inte är säkert.
2. Foder skall anses som icke säkert för dess avsedda användningsområde om det anses
 - ha en negativ effekt på människors eller djurs hälsa,
 - leda till att livsmedel från ett livsmedelsproducerande djur inte är säkert som människoföda.

3. Om ett foder som inte uppfyller kraven för fodersäkerhet ingår i ett parti, en sats eller en försändelse av samma kategori eller varuslag, skall man anta att inget foder i partiet, satsen eller försändelsen uppfyller kraven, utom om man efter en utförlig bedömning inte kan finna belägg för att resten av partiet, satsen eller försändelsen inte uppfyller kraven för fodersäkerhet.

4. Om ett foder uppfyller särskilda gemenskapsbestämmelser för fodersäkerhet, skall det bedömas vara säkert avseende de aspekter som omfattas av de berörda gemenskapsbestämmelserna.

5. Överensstämmelse av ett foder med de särskilda bestämmelser som gäller för detta foder skall inte hindra de behöriga myndigheterna från att vidta lämpliga åtgärder i syfte att införa begränsningar för dess utsläppande på marknaden eller att kräva att det dras tillbaka från marknaden om det finns anledning att misstänka att det trots denna överensstämmelse inte är säkert.

6. När det inte finns några särskilda gemenskapsbestämmelser skall foder bedömas vara säkert när det uppfyller de särskilda bestämmelserna i lagstiftningen om fodersäkerhet i den medlemsstat på vars territorium dessa foder saluförs, och dessa bestämmelser skall utformas och tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av fördraget, särskilt artiklarna 28 och 30 i detta.

Artikel 16

Presentation

Utan att det påverkar tillämpningen av mer specifika bestämmelser i livsmedelslagstiftningen får konsumenterna inte vilseledas genom det sätt på vilket livsmedel eller foder märks, marknadsförs och presenteras, inbegripet deras form, utseende eller förpackning, de förpackningsmaterial som används, det sätt på vilket de arrangeras, den miljö i vilken de exponeras och den information om dem som finns tillgänglig oavsett medium.

Artikel 17

Skyldigheter

1. Livsmedels- och foderföretagare på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan skall i de företag de har ansvar för se till att livsmedel och foder uppfyller de krav i livsmedelslagstiftningen som är tillämpliga för deras verksamhet och skall kontrollera att dessa krav uppfylls.

2. Medlemsstaterna skall införa livsmedelslagstiftning samt övervaka och kontrollera att livsmedels- och foderföretagarna uppfyller de relevanta kraven i livsmedelslagstiftningen på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan.

De skall i detta syfte upprätthålla ett system för officiella kontroller och andra åtgärder med hänsyn till omständigheterna, däribland information till allmänheten om livsmedels- och fodersäkerhet och riskerna med livsmedel och foder, över-

vakning av livsmedels- och fodersäkerheten och annan övervakning på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan.

Medlemsstaterna skall också fastställa bestämmelser om vilka åtgärder och påföljder som gäller för överträdelser av livsmedels- och foderlagstiftningen. De åtgärder och påföljder som föreskrivs skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 18

Spårbarhet

1. Livsmedel, foder, livsmedelsproducerande djur och alla andra ämnen som är avsedda för eller kan antas ingå i ett livsmedel eller ett foder skall kunna spåras på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan.

2. Livsmedels- och foderföretagarna skall kunna ange alla personer från vilka de har erhållit ett livsmedel, ett foder, ett livsmedelsproducerande djur eller ett ämne som är avsett för eller som kan antas ingå i ett livsmedel eller ett foder.

I detta syfte skall livsmedels- och foderföretagarna ha system och förfaranden för att på begäran kunna lämna denna information till behöriga myndigheter.

3. Livsmedels- och foderföretagarna är skyldiga att ha system och förfaranden för att kunna identifiera de andra företag som har erhållit deras produkter. Denna information skall göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna på begäran.

4. Livsmedel och foder som släpps eller sannolikt kommer att släppas ut på marknaden inom gemenskapen skall vara lämpligt märkta eller identifierade för att underlätta spårbarheten med hjälp av tillämplig dokumentation eller information enligt tillämpliga krav i mer specifika bestämmelser.

5. Bestämmelser om tillämpningen av kraven i denna artikel på särskilda områden får antas enligt det förfarande som avses i artikel 58.2.

Artikel 19

Skyldigheter för livsmedel: livsmedelsföretag

1. Om en livsmedelsföretagare anser eller har skäl att anta att ett livsmedel som han har importerat, producerat, bearbetat, framställt eller distribuerat inte uppfyller kraven för livsmedels-säkerhet skall han omedelbart inleda förfaranden för att dra tillbaka detta livsmedel från marknaden i de fall livsmedlet inte längre står under denna livsmedelsföretagares omedelbara kontroll och informera de behöriga myndigheterna om detta. Om produkten kan ha nått konsumenten skall han på ett effektivt och noggrant sätt informera konsumenterna om varför livsmedlet dragits tillbaka från marknaden, och vid behov återkalla livsmedel som konsumenterna redan har erhållit, om andra åtgärder är otillräckliga för att upprätthålla en hög hälsoskyddsnivå.

2. En livsmedelsföretagare med ansvar för återförsäljning eller distribution som inte påverkar förpackningen, märkningen, säkerheten eller sammansättningen av livsmedlet skall inom ramen för sina respektive verksamheter inleda förfaranden för att dra tillbaka sådana produkter som inte uppfyller kraven på livsmedelssäkerhet från marknaden och bidra till livsmedelssäkerheten genom att lämna den information som behövs för att spåra ett livsmedel i samarbete med producenter, bearbetningsföretag, tillverkare och/eller de behöriga myndigheterna.

3. En livsmedelsföretagare skall omedelbart informera de behöriga myndigheterna om han anser eller har skäl att anta att livsmedel som släppts ut på marknaden kan vara skadliga för människors hälsa. Företagarna skall informera de behöriga myndigheterna om de åtgärder som vidtagits för att förhindra risker för konsumenten och får inte hindra eller avråda en person från att samarbeta, i enlighet med nationell lagstiftning och rättspraxis, med behöriga myndigheter, om detta samarbete kan förhindra, minska eller undanröja en risk som uppstår på grund av ett livsmedel.

4. Livsmedelsföretagarna skall samarbeta med de behöriga myndigheterna om åtgärder för att undvika eller minska riskerna med ett livsmedel som de tillhandahåller eller har tillhandahållit.

Artikel 20

Skyldigheter för foder: foderföretagarna

1. Om en foderföretagare anser eller har skäl att anta att ett foder som han har importerat, producerat, bearbetat, framställt eller distribuerat inte uppfyller kraven för fodersäkerhet skall han omedelbart inleda förfaranden för att dra tillbaka detta foder från marknaden och informera de behöriga myndigheterna om detta. I dessa fall och i det fall som avses i artikel 15.3, dvs. att ett parti, en sats eller en försändelse inte uppfyller kraven för fodersäkerhet, skall fodret förstöras, såvida inte den behöriga myndigheten finner att en annan åtgärd är tillräcklig.

Han skall på ett effektivt och noggrant sätt informera konsumenterna om varför foder dragits tillbaka från marknaden, och vid behov återkalla foder som konsumenterna redan har erhållit, om andra åtgärder är otillräckliga för att upprätthålla en hög hälsoskyddsnivå.

2. En foderföretagare med ansvar för återförsäljning eller distribution som inte påverkar förpackningen, märkningen, säkerheten eller sammansättningen av fodret, skall inom ramen för sina respektive verksamheter inleda förfaranden för att dra tillbaka produkter som inte uppfyller kraven på fodersäkerhet från marknaden och bidra till livsmedelssäkerheten genom att lämna den information som behövs för att spåra ett foder i samarbete med producenter, bearbetningsföretag, tillverkare och/eller de behöriga myndigheterna.

3. En foderföretagare skall omedelbart informera de behöriga myndigheterna om han anser eller har skäl att anta att ett foder släppts ut på marknaden som inte uppfyller kraven för fodersäkerhet. Företagaren skall informera de behöriga myndigheterna om de åtgärder som vidtagits för att förhindra att risker uppstår genom användningen av ett foder och får inte hindra eller avråda en person från att samarbeta, i enlighet med nationell lagstiftning och rättspraxis, med behöriga myndigheter, om detta samarbete kan förhindra, minska eller undanröja en risk som uppstår på grund av ett foder.

4. Foderföretagarna skall samarbeta med de behöriga myndigheterna om åtgärder för att undvika risker med ett foder som de tillhandahåller eller har tillhandahållit.

Artikel 21

Ansvar

Bestämmelserna i detta kapitel påverkar inte rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister⁽¹⁾.

KAPITEL III

EUROPEISKA MYNDIGHETEN FÖR LIVSMEDELSSÄKERHET

AVSNITT 1

UPPDRAG OCH UPPGIFTER

Artikel 22

Myndighetens uppdrag

1. Härmed inrättas en europeisk myndighet för livsmedels-säkerhet, nedan kallad myndigheten.

2. Myndigheten skall tillhandahålla vetenskaplig rådgivning och vetenskapligt och tekniskt stöd för gemenskapens lagstiftning och politik inom alla områden som har direkt eller indirekt effekt på livsmedels- och fodersäkerhet. Den skall tillhan-

dahålla opartisk information om alla frågor inom dessa områden och informera om risker.

3. Myndigheten skall bidra till en hög skyddsnivå för människors liv och hälsa och i detta avseende beakta djurs hälsa och välbefinnande, växtskydd och miljön inom ramen för den inre marknadens funktion.

⁽¹⁾ EGT L 210, 7.8.1985, s. 29. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/34/EG (EGT L 141, 4.6.1999, s. 20).

4. Myndigheten skall samla in och analysera uppgifter för att göra det möjligt att karakterisera och övervaka risker som har direkta eller indirekta effekter på livsmedels- och fodersäkerhet.

5. Myndighetens uppgifter skall även inbegripa

- a) vetenskaplig rådgivning och vetenskapligt och tekniskt stöd i fråga om nutrition för människor i samband med gemenskapslagstiftningen och, på kommissionens begäran, stöd när det gäller information om nutritionsfrågor inom ramen för gemenskapens hälsoprogram,
- b) vetenskapliga yttranden i andra frågor om djurs hälsa och välbefinnande samt växtskydd,
- c) vetenskapliga yttranden om andra produkter än livsmedel och foder som rör genetiskt modifierade organismer enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG och utan att de förfaranden som fastställs i detta åsidosätts.

6. Myndigheten skall avge vetenskapliga yttranden som skall utgöra den vetenskapliga grunden för utformande och antagande av gemenskapsåtgärder på de områden som uppdraget omfattar.

7. Myndigheten skall utföra sina uppgifter på ett sådant sätt att den kan fungera som ett referenscentrum genom sitt oberoende, den vetenskapliga och tekniska kvaliteten i dess yttranden och information, öppenheten i dess förfaranden och arbetsmetoder, samt den omsorg med vilken den utför sina arbetsuppgifter.

Myndigheten skall bedriva ett nära samarbete med de behöriga organ i medlemsstaterna som utför uppgifter liknande myndighetens.

8. Myndigheten, kommissionen och medlemsstaterna skall samarbeta för att främja en verklig överensstämmelse mellan riskbedömning, riskhantering och riskkommunikation.

9. Medlemsstaterna skall samarbeta med myndigheten för att garantera att den kan utföra sitt uppdrag.

Artikel 23

Myndighetens uppgifter

Myndigheten skall ha följande uppgifter:

- a) Förse gemenskapsinstitutionerna och medlemsstaterna med bästa möjliga vetenskapliga yttranden i alla de fall som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen och i alla frågor som ingår i uppdraget.
- b) Främja och samordna utvecklingen av enhetliga riskbedömningsmetoder inom de områden som uppdraget omfattar.
- c) Tillhandahålla kommissionen vetenskapligt och tekniskt stöd inom de områden som uppdraget omfattar och, på begäran, även när det gäller tolkning och bedömning av yttranden om riskbedömning.

d) Beställa de vetenskapliga undersökningar som krävs för att utföra uppdraget.

e) Leta fram, samla in, kollationera, analysera och sammanställa vetenskapliga och tekniska uppgifter inom de områden som uppdraget omfattar.

f) Vidta åtgärder för att identifiera och karakterisera nya risker inom de områden som uppdraget omfattar.

g) Inrätta ett system av nätverk för organisationer som är verksamma inom de områden som uppdraget omfattar, samt ansvara för administrationen av nätverken.

h) Tillhandahålla vetenskapligt och tekniskt stöd när kommissionen så begär, i samband med de krishanteringsförfaranden som kommissionen genomför med avseende på livsmedels- och fodersäkerhet.

i) Tillhandahålla vetenskapligt och tekniskt stöd när kommissionen så begär, i syfte att förbättra samarbetet mellan gemenskapen, ansökarländerna, internationella organisationer och tredje länder, inom de områden som uppdraget omfattar.

j) Se till att allmänheten och berörda parter får snabb, tillförlitlig, objektiv och begriplig information på de områden som uppdraget omfattar.

k) Anta egna oberoende slutsatser och riktlinjer i frågor som uppdraget omfattar.

l) Utföra andra uppgifter som åläggs den av kommissionen och som omfattas av uppdraget.

AVSNITT 2

ORGANISATION

Artikel 24

Myndighetens olika organ

Myndigheten skall bestå av

- a) en styrelse,
- b) en verkställande direktör med erforderlig personal,
- c) en rådgivande grupp,
- d) en vetenskaplig kommitté och vetenskapliga paneler.

Artikel 25

Styrelse

1. Styrelsen skall bestå av fjorton ledamöter, som utses av rådet i samråd med Europaparlamentet från en förteckning som upprättats av kommissionen och som upptar ett väsentligt högre antal kandidater än det antal ledamöter som skall utses, samt en företrädare för kommissionen. Fyra ledamöter skall ha sin bakgrund i organisationer som företräder konsumenterna och andra intressegrupper inom livsmedelskedjan.

Den förteckning som kommissionen upprättar samt relevanta handlingar skall översändas till Europaparlamentet. Parlamentet kan omedelbart och senast tre månader efter denna skriftväxling lägga fram sina synpunkter för rådet, som därefter skall utse styrelsen.

Styrelsens ledamöter skall utses på ett sådant sätt att de högsta normerna för kompetens, tillämplig expertis inom ett brett spektrum och, som en följd därav, största möjliga geografiska spridning inom unionen säkerställs.

2. Ledamöternas mandatperiod skall vara fyra år och den kan förnyas en gång. För första mandatet skall dock denna period vara sex år för hälften av ledamöterna.

3. Styrelsen skall anta myndighetens interna regler efter förslag från den verkställande direktören. Dessa regler skall offentliggöras.

4. Styrelsen skall bland sina ledamöter utse en ordförande för en period på två år som kan förnyas.

5. Styrelsen skall anta sin arbetsordning.

Om inte annat beslutas skall styrelsen fatta majoritetsbeslut.

6. Styrelsen skall sammanträda då den sammankallas av ordföranden eller då minst en tredjedel av ledamöterna så begär.

7. Styrelsen skall se till att myndigheten utför sitt uppdrag och att den utför de uppgifter den ålagts i enlighet med vad som föreskrivs i denna förordning.

8. Före den 31 januari varje år skall styrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året. Den skall också anta ett flerårigt arbetsprogram som kan ändras efter hand. Styrelsen skall se till att dessa program överensstämmer med gemenskapens prioriteringar för politiska åtgärder och lagstiftning på området livsmedelssäkerhet.

Före den 30 mars varje år skall styrelsen anta en allmän rapport om myndighetens verksamhet under föregående år.

9. Styrelsen skall, efter att ha fått kommissionens godkännande och revisionsrättens yttrande och i enlighet med artikel 142 i budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ och med de rättsliga krav som gäller utredningar som Europeiska byrån för bedrägeribekämpning bedriver, anta myndighetens budgetförordning där det särskilt skall anges enligt vilket förfarande myndighetens budget skall upprättas och genomföras.

10. Den verkställande direktören skall delta i styrelsens möten, dock utan rösträtt, samt tillhandahålla sekretariatshjälp. Styrelsen skall inbjuda den vetenskapliga kommitténs ordförande att delta i styrelsemötena, dock utan rösträtt.

Artikel 26

Verkställande direktör

1. Den verkställande direktören skall utses av styrelsen på grundval av en lista över kandidater som kommissionen skall föreslå till följd av ett öppet uttagningsförfarande, efter det att en inbjudan till intresseanmälan har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och annorstädes, för en femårsperiod som kan förnyas. Innan den verkställande direktören utses, skall den kandidat som styrelsen nominerat utan dröjsmål uppmanas att göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara frågor från institutionens ledamöter. Direktören kan befrias från sitt uppdrag av en majoritet av styrelsen.

2. Den verkställande direktören skall vara myndighetens rättsliga företrädare. Direktören skall ansvara för följande:

- a) Myndighetens dagliga verksamhet.
- b) Utarbeta ett förslag till myndighetens arbetsprogram i samråd med kommissionen.
- c) Genomföra arbetsprogrammen och styrelsens beslut.
- d) Se till att den vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna får det vetenskapliga, tekniska och administrativa stöd de behöver.
- e) Se till att myndigheten utför sina uppgifter i enlighet med användarnas krav, särskilt med hänsyn till om de tillhandahållna tjänsterna varit adekvata och den tid det tagit för att utföra dem.
- f) Förbereda inkomst- och utgiftsberäkningen och genomförandet av myndighetens budget.
- g) Alla personalfrågor.
- h) Utveckla och upprätthålla kontakt med Europaparlamentet och regelbundet säkerställa en dialog med de berörda kommittéerna.

3. Varje år skall den verkställande direktören lämna följande till styrelsen för godkännande:

- a) Utkast till en allmän rapport om myndighetens verksamhet under föregående år.
- b) Utkast till arbetsprogram.
- c) Utkast till årsräkenskaper för föregående år.
- d) Utkast till budget för nästkommande år.

Den verkställande direktören skall, efter styrelsens godkännande, vidarebefordra den allmänna rapporten och programmen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna och låta offentliggöra dem.

4. Den verkställande direktören skall godkänna myndighetens alla finansiella utgifter och rapportera om myndighetens verksamhet till styrelsen.

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 762/2001 (EGT L 111, 20.4.2001, s. 1).

Artikel 27

Rådgivande grupp

1. Den rådgivande gruppen skall bestå av företrädare från behöriga organ i medlemsstaterna som utför uppgifter som liknar myndighetens, och skall utgöras av en företrädare per medlemsstat. Företrädarna får ersättas av suppleanter som skall utses vid samma tillfälle.

2. Ledamöterna i den rådgivande gruppen får inte ingå i styrelsen.

3. Den rådgivande gruppen skall ge den verkställande direktören råd om utförandet av dennes uppgifter enligt denna förordning, särskilt för att utarbeta ett förslag till myndighetens arbetsprogram. Den verkställande direktören får också begära råd från den rådgivande gruppen om hur en begäran om ett vetenskapligt yttrande skall prioriteras.

4. Den rådgivande gruppen skall utgöra en mekanism för informationsutbyte om potentiella risker och sammanställning av kunskaper. Den skall se till att det råder ett nära samarbete mellan myndigheten och behöriga organ i medlemsstaterna, särskilt på följande punkter:

- a) Undvikande av dubbelarbete när det gäller myndighetens vetenskapliga undersökningar med medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.
- b) Under de omständigheter som anges i artikel 30.4 när myndigheten och ett nationellt organ är skyldiga att samarbeta.
- c) I främjandet av ett europeiskt nätverk av organisationer som är verksamma inom områdena för myndighetens uppdrag, i enlighet med artikel 36.1.
- d) När myndigheten eller en medlemsstat identifierar en ny risk.

5. Ordförande för den rådgivande gruppen skall vara den verkställande direktören. Den rådgivande gruppen skall sammanträda regelbundet minst fyra gånger per år, antingen på ordförandens initiativ eller om minst en tredjedel av dess medlemmar begär det. Dess operativa förfaranden skall anges i myndighetens interna regler och offentliggöras.

6. Myndigheten skall tillhandahålla den rådgivande gruppen tekniskt och logistiskt stöd, samt sekretariatshjälp vid dess möten.

7. Företrädare för kommissionens enheter får delta i den rådgivande gruppens arbete. Verkställande direktören får inbjuda företrädare för Europaparlamentet och andra berörda organ att delta.

När den rådgivande gruppen diskuterar frågor enligt artikel 22.5 b får företrädare från de behöriga organ i medlemsstaterna som utför uppgifter liknande dem i artikel 22.5 b delta i den rådgivande gruppens arbete genom en företrädare som utses av varje medlemsstat.

Artikel 28

Vetenskaplig kommitté och vetenskapliga paneler

1. Den vetenskapliga kommittén och de permanenta vetenskapliga panelerna skall ansvara för att avge myndighetens vetenskapliga yttranden, var och en inom sitt eget kompetensområde, och vid behov ha möjlighet att anordna offentliga sammanträden.

2. Den vetenskapliga kommittén skall ansvara för den allmänna samordning som krävs för att hålla de vetenskapliga yttrandena enhetliga, särskilt vad gäller antagandet av arbetsförfaranden och harmoniseringen av arbetsmetoder. Kommittén skall avge yttranden i frågor som faller inom flera panelers kompetensområde, samt i frågor som inte faller inom något av panelernas kompetensområden.

Vid behov och särskilt när det gäller frågor som inte faller inom någon vetenskaplig panels kompetensområde skall den inrätta arbetsgrupper. I dessa fall skall den stödja sig på dessa arbetsgruppers sakkunskaper för att utarbeta vetenskapliga yttranden.

3. Den vetenskapliga kommittén skall bestå av ordförandena för de vetenskapliga panelerna samt sex oberoende vetenskapliga experter som inte ingår i någon av panelerna.

4. De vetenskapliga panelerna skall bestå av oberoende vetenskapliga experter. När myndigheten har inrättats skall följande vetenskapliga paneler inrättas:

- a) Panelen för livsmedelstillsatser, smaker, processhjälpmedel och material som kommer i kontakt med livsmedel.
- b) Panelen för tillsatser och produkter eller ämnen som används i foder.
- c) Panelen för växtskydd, växtskyddsmedel och rests substanser av dem.
- d) Panelen för genetiskt modifierade organismer.
- e) Panelen för dietprodukter, nutrition och allergier.
- f) Panelen för biologiska faror.
- g) Panelen för främmande ämnen i livsmedelskedjan.
- h) Panelen för djurs hälsa och välbefinnande.

Antalet vetenskapliga paneler och deras namn får anpassas av kommissionen till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, på begäran av myndigheten och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2.

5. De ledamöter i vetenskapliga kommittén som inte är ledamöter i de vetenskapliga panelerna och ledamöterna i de vetenskapliga panelerna skall utses av styrelsen, efter förslag från den verkställande direktören. Ledamöterna skall utses för en period på tre år som kan förnyas, efter det att en inbjudan till intresseanmälan offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, i relevanta ledande vetenskapliga publikationer och på myndighetens webbplats.

6. Den vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna skall var och en välja en ordförande och två vice ordförande bland sina ledamöter.

7. Den vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna skall fatta majoritetsbeslut. Avvikande meningar skall noteras.

8. Företrädarna för kommissionens enheter skall ha rätt att närvara vid möten i vetenskapliga kommittén, de vetenskapliga panelerna och deras arbetsgrupper. Om de uppmanas därtill får de bidra med klarlägganden eller information, men de skall inte försöka påverka diskussionerna.

9. Förfaranden för verksamheten och samarbetet med vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna skall anges i myndighetens interna regler.

Dessa förfaranden skall särskilt gälla följande frågor:

- a) Antal gånger i följd en ledamot kan ingå i en vetenskaplig kommitté eller vetenskaplig panel.
- b) Antal ledamöter i varje vetenskaplig panel.
- c) Förfarandet för att ersätta ledamöterna i vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna för deras utlägg.
- d) Det sätt på vilket uppgifter och begäran om vetenskapliga yttranden tilldelas vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna.
- e) Tillsättandet och utformandet av arbetsgrupper under vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna, samt möjligheten att låta externa experter ingå i dessa arbetsgrupper.
- f) Möjligheten att bjuda in observatörer att närvara vid den vetenskapliga kommitténs och de vetenskapliga panelernas möten.
- g) Möjligheten att anordna offentliga sammanträden.

AVSNITT 3

VERKSAMHET

Artikel 29

Vetenskapliga yttranden

1. Myndigheten skall avge vetenskapliga yttranden
 - a) på begäran av kommissionen, när det gäller frågor inom dess uppdrag, samt i de fall gemenskapslagstiftningen föreskriver att myndigheten skall höras,
 - b) på eget initiativ i frågor inom dess uppdrag.

Europaparlamentet eller en medlemsstat får begära att myndigheten avger ett vetenskapligt yttrande i frågor inom dess uppdrag.

2. Den begäran som avses i punkt 1 skall åtföljas av bakgrundsinformation som förklarar den vetenskapliga fråga som skall beaktas och gemenskapens intresse.

3. Om gemenskapslagstiftningen inte redan föreskriver inom vilken tid ett vetenskapligt yttrande skall avges, skall myndigheten avge sina vetenskapliga yttranden inom den tidsgräns som anges i begäran om yttranden, utom i väl motiverade fall.

4. Om fler än en begäran lämnas in i samma fråga eller om begäran inte överensstämmer med punkt 2, eller är oklar, får myndigheten antingen avslå den, eller föreslå ändringar i en begäran om ett yttrande i samråd med den institution eller den eller de medlemsstater som lämnat in begäran. Motivering för avslaget skall lämnas till den institution eller den eller de medlemsstater som lämnat in begäran.

5. Om myndigheten redan avgett ett vetenskapligt yttrande i det särskilda ämnet för begäran får den avslå begäran om den anser att det saknas nya vetenskapliga rön som motiverar en förnyad prövning. Motivering för avslaget skall lämnas till den institution eller den eller de medlemsstater som lämnat in begäran.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall fastställas av kommissionen efter samråd med myndigheten, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 58.2. Dessa regler skall särskilt avse

- a) det förfarande som myndigheten tillämpar då en begäran inkommer,
- b) riktlinjerna för vetenskaplig utvärdering av sådana ämnen, produkter eller processer som enligt gemenskapslagstiftningen kräver förhandsgodkännande eller som måste vara upptagna på en positivlista, särskilt då gemenskapslagstiftningen föreskriver eller tillåter att ansökan om detta lämnas in.

7. I myndighetens interna regler skall anges vilka krav som gäller för format, bakgrundsförklaringar och offentliggörande av ett vetenskapligt yttrande.

Artikel 30

Skiljaktiga vetenskapliga yttranden

1. Myndigheten skall vara vaksam så att den tidigt upptäcker möjliga källor till skiljaktigheter mellan dess egna vetenskapliga yttranden och vetenskapliga yttranden som avges av andra organ med liknande uppgifter.

2. När myndigheten upptäcker en möjlig källa till skiljaktigheter skall den kontakta det berörda organet för att se till att all relevant vetenskaplig information är känd och för att upptäcka möjliga vetenskapliga tvistefrågor.

3. När en väsentlig skiljaktighet i vetenskapliga frågor upptäckts och organet i fråga är ett gemenskapsorgan eller en av kommissionens vetenskapliga kommittéer skall myndigheten och organet samarbeta för att antingen undanröja skiljaktigheten eller lägga fram ett gemensamt dokument inför kommissionen för att klargöra läget i den vetenskapliga tvistefrågan och fastställa de berörda oklarheterna i uppgifterna. Detta dokument skall offentliggöras.

4. När en väsentlig skiljaktighet i vetenskapliga frågor upptäckts och organet i fråga är ett organ i en medlemsstat skall myndigheten och det nationella organet samarbeta för att antingen undanröja skiljaktigheten eller förbereda ett gemensamt dokument som klargör läget i den vetenskapliga tvistefrågan och fastställer de berörda oklarheterna i uppgifterna. Detta dokument skall offentliggöras.

Artikel 31

Vetenskapligt och tekniskt stöd

1. Kommissionen kan begära att myndigheten bistår med vetenskapligt och tekniskt stöd inom de områden dess uppdrag omfattar. Uppgiften att ge vetenskapligt och tekniskt stöd skall bestå av vetenskapligt eller tekniskt arbete som innebär tillämpning av etablerade vetenskapliga och tekniska principer som inte behöver utvärderas av vetenskapliga kommittén eller de vetenskapliga panelerna. Sådana uppgifter kan särskilt omfatta stöd till kommissionen för fastställande eller utvärdering av tekniska kriterier och också stöd till kommissionen när det gäller att utveckla tekniska riktlinjer.

2. När kommissionen begär vetenskapligt eller tekniskt stöd från myndigheten skall den, i samråd med myndigheten, ange inom vilken tidsgräns uppgiften skall utföras.

Artikel 32

Vetenskapliga undersökningar

1. Med utnyttjande av de bästa oberoende vetenskapliga resurser som finns tillgängliga skall myndigheten beställa de vetenskapliga undersökningar som krävs för att utföra uppdraget. Sådana undersökningar skall beställas på ett öppet och översiktligt sätt. Myndigheten skall försöka undvika att dubblera det arbete som utförs inom medlemsstaternas eller gemenskapens forskningsprogram och skall verka för samarbete genom lämplig samordning.

2. Myndigheten skall informera Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna om resultaten av dess vetenskapliga undersökningar.

Artikel 33

Insamling av uppgifter

1. Myndigheten skall leta fram, samla in, kollationera, analysera och sammanställa vetenskapliga och tekniska uppgifter

inom de områden som uppdraget omfattar. Detta innebär insamling av uppgifter framför allt på följande områden:

- a) Livsmedelskonsumtion och individers riskexponering i samband med livsmedelskonsumtion.
- b) Incidens och prevalens för biologisk risk.
- c) Främmande ämnen i livsmedel och foder.
- d) Restsubstanser.

2. Såvitt gäller punkt 1 skall myndigheten arbeta i nära samarbete med alla organisationer som sysslar med insamling av uppgifter, inklusive dem i ansökarländer eller tredje land, samt inom internationella organ.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra att de uppgifter som de samlar in på de områden som anges i punkterna 1 och 2 överlämnas till myndigheten.

4. Myndigheten skall till medlemsstaterna och kommissionen sända lämpliga rekommendationer som kan förbättra den tekniska jämförbarheten hos de uppgifter som den tar emot och analyserar, för att underlätta konsolidering på gemenskapsnivå.

5. Inom ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall kommissionen offentliggöra en förteckning över de system som finns på gemenskapsnivå för insamling av uppgifter på de områden som omfattas av myndighetens uppdrag.

Rapporten, som i förekommande fall skall åtföljas av förslag, skall särskilt ange

- a) vilken roll myndigheten skall spela inom varje system samt vilka ändringar eller förbättringar som kan komma att krävas för att myndigheten skall kunna utföra sitt uppdrag, i samarbete med medlemsstaterna,
- b) vilka brister som måste åtgärdas för att myndigheten på gemenskapsnivå skall kunna samla in och sammanfatta relevanta vetenskapliga och tekniska uppgifter på de områden som omfattas av dess uppdrag.

6. Myndigheten skall översända resultatet av sitt arbete med att samla in uppgifter till Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 34

Identifiering av nya risker

1. Myndigheten skall fastställa övervakningsförfaranden för att systematiskt leta fram, samla in, kollationera, och analysera information och uppgifter för att identifiera nya risker inom de områden som uppdraget omfattar.

2. Om myndigheten har uppgifter som tyder på att en ny allvarlig risk föreligger skall den begära in ytterligare information från medlemsstaterna, andra gemenskapsorgan och kommissionen. Medlemsstaterna, de berörda gemenskapsorganen samt kommissionen skall svara så snabbt som möjligt och översända all relevant information de förfogar över.

3. Myndigheten skall använda all den information den får in för att identifiera en ny risk.

4. Myndigheten skall översända utvärderingen och den information den samlat in om nya risker till Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 35

System för snabb varning

För att på bästa sätt kunna fullgöra sitt övervakningsuppdrag när det gäller hälsorisker och näringsrelaterade risker med livsmedel skall myndigheten tillsändas meddelanden genom systemet för snabb varning. Myndigheten skall analysera innehållet i dessa meddelanden för att förelägga kommissionen och medlemsstaterna all nödvändig information för att göra riskanalyser.

Artikel 36

Nätverk av organisationer som är verksamma inom de områden som myndighetens uppdrag omfattar

1. Myndigheten skall främja bildandet av ett europeiskt nätverk av organisationer som är verksamma inom de områden som myndighetens uppdrag omfattar. Syftet med sådana nätverk är särskilt att underlätta ett vetenskapligt samarbete genom att samordna verksamheten, utbyta information, utveckla och genomföra gemensamma projekt samt att utbyta expertkunskaper och bästa metoder på områden som omfattas av myndighetens uppdrag.

2. Styrelsen skall, efter förslag från den verkställande direktören, upprätta en förteckning som skall offentliggöras över behöriga organisationer som utsetts av medlemsstaterna och som kan bistå myndigheten i dess uppdrag, antingen enskilt eller i nätverk. Myndigheten kan anförtro dessa organisationer vissa uppgifter, framför allt förberedande arbete inför vetenskapliga yttranden, vetenskapligt och tekniskt stöd, insamling av uppgifter samt identifiering av nya risker. Vissa av dessa uppgifter kan berättiga till ekonomiskt stöd.

3. Tillämpningsföreskrifterna för punkterna 1 och 2 skall fastställas av kommissionen efter samråd med myndigheten, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2. I föreskrifterna skall särskilt anges kriterier för att ta med ett institut i den förteckning över kompetenta organisationer som utsetts av medlemsstaterna, regler för harmoniserade kvalitetskrav samt regler för ekonomiskt stöd.

4. Inom ett år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen offentliggöra en förteckning över de gemenskapssystem som finns på de områden som omfattas av myndighetens uppdrag och som föreskriver att medlemsstaterna skall utföra vissa uppgifter med avseende på vetenskaplig utvärdering, framför allt behandling av ansökningar om godkännande. Rapporter som i förekommande fall skall åtföljas av förslag skall för varje system särskilt ange vilka ändringar eller förbättringar som kan komma att krävas för att myndig-

heten skall kunna utföra sitt uppdrag, i samarbete med medlemsstaterna.

AVSNITT 4

OBEROENDE, ÖPPENHET, KONFIDENTIALITET OCH KOMMUNIKATION

Artikel 37

Oberoende

1. Styrelseledamöterna, ledamöterna i den rådgivande gruppen och verkställande direktören skall förbinda sig att agera oberoende och i allmänhetens intresse.

De skall därför göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, om att det antingen inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende. Dessa förklaringar skall göras skriftligen varje år.

2. Ledamöterna av den vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna skall förbinda sig att agera utan att låta sig påverkas utifrån.

De skall därför göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, om att det antingen inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende. Dessa förklaringar skall göras skriftligen varje år.

3. Styrelseledamöterna, verkställande direktören, ledamöterna i den rådgivande gruppen, ledamöterna i vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna samt de externa experter som ingår i arbetsgrupperna skall vid varje möte redovisa intressen som kan påverka deras oberoende i förhållande till frågorna på dagordningen.

Artikel 38

Öppenhet

1. Myndigheten skall se till att dess arbete utförs med en hög grad av öppenhet. Den skall särskilt utan dröjsmål offentliggöra

a) den vetenskapliga kommitténs och de vetenskapliga panelernas dagordningar och protokoll,

b) den vetenskapliga kommitténs och de vetenskapliga panelernas yttranden, omedelbart efter att de har antagits och inklusive avvikande meningar,

c) utan att åsidosätta artiklarna 39 och 41, den information på vilken dess yttranden grundar sig,

d) de årliga intresseförklaringarna från styrelseledamöterna, verkställande direktören, ledamöterna i den rådgivande gruppen samt ledamöterna i vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna, samt de intresseförklaringar som görs vid mötena gällande frågor på dagordningen,

- e) resultatet av dess vetenskapliga undersökningar,
- f) den årliga verksamhetsrapporten,
- g) en begäran från Europaparlamentet, kommissionen eller en medlemsstat om vetenskapligt yttrande som avslagits eller ändrats och motiveringen till avslaget eller ändringen.

2. Styrelsen skall hålla offentliga möten, såvida inte den, på förslag från verkställande direktören, beslutar något annat på grund av särskilda administrativa punkter på dagordningen, och får tillåta konsumentföreträdare eller andra berörda parter att observera genomförandet av vissa av myndighetens verksamheter.

3. Myndigheten skall i sina interna regler fastställa hur de regler om öppenhet som avses i punkterna 1 och 2 skall tillämpas praktiskt.

Artikel 39

Konfidentialitet

1. Genom undantag från artikel 38 skall myndigheten inte till tredje part sprida sådan konfidentiell information som den mottagit och för vilken en motiverad begäran om konfidentiell behandling gjorts, utom då det gäller sådan information som måste offentliggöras då omständigheterna så kräver för att skydda folkhälsan.

2. Styrelseledamöterna, verkställande direktören, ledamöterna i vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna, de externa experter som deltar i arbetsgrupperna, ledamöterna i den rådgivande gruppen samt anställda vid myndigheten är underkastade de konfidentialitetskrav som anges i artikel 287 i fördraget, även efter det att deras uppdrag upphört.

3. Slutsatserna i de vetenskapliga yttranden som myndigheten avger i fråga om förutsebara hälsoeffekter får inte under några omständigheter hemlighållas.

4. Myndigheten skall i sina interna regler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 skall tillämpas praktiskt.

Artikel 40

Information från myndigheten

1. Myndigheten skall på eget initiativ ge information inom de områden dess uppdrag omfattar, utan att det påverkar kommissionens behörighet att informera om sina riskhanteringsbeslut.

2. Myndigheten skall se till att allmänheten och alla berörda parter snabbt får objektiv, tillförlitlig och lättåtkomlig information, särskilt vad gäller resultaten av dess arbete. För att uppfylla dessa mål skall myndigheten utveckla och sprida informationsmaterial till allmänheten.

3. Myndigheten skall agera i nära samarbete med kommissionen och medlemsstaterna för att främja den nödvändiga samstämmigheten i förfarandet för riskkommunikation.

Myndigheten skall offentliggöra alla yttranden som den avger i enlighet med artikel 38.

4. Myndigheten skall se till att lämpligt samarbete sker med behöriga organ i medlemsstaterna och med andra berörda parter när det gäller informationskampanjer riktade till allmänheten.

Artikel 41

Tillgång till handlingar

1. Myndigheten skall säkerställa största möjliga tillgång till de handlingar den innehar.

2. Styrelsen skall, efter förslag från verkställande direktören, anta bestämmelser om tillgång till de handlingar som anges under punkt 1 och därvid ta full hänsyn till de allmänna principer och villkor som styr rätten till tillgång till gemenskapsinstitutionernas handlingar.

Artikel 42

Konsumenter, producenter och andra berörda parter

Myndigheten skall utveckla effektiva kontakter med företrädare för konsumenter, producenter, bearbetningsföretag och andra berörda parter.

AVSNITT 5

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 43

Antagande av myndighetens budget

1. Myndighetens inkomster skall bestå av ett bidrag från gemenskapen och från länder med vilka gemenskapen har slutit sådana avtal som avses i artikel 49, samt avgifter för publikationer, konferenser, utbildning och liknande verksamhet som myndigheten står för.

2. Myndighetens utgifter skall täcka personal, administration, infrastruktur och driftskostnader samt utgifter i samband med avtal med tredje part eller med det ekonomiska stöd som avses i artikel 36.

3. I god tid före det datum som anges i punkt 5 skall verkställande direktören göra en beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för det kommande budgetåret, och skall översända den till styrelsen tillsammans med en preliminär tjänsteförteckning.

4. Inkomster och utgifter skall vara i balans.

5. Senast den 31 mars varje år skall styrelsen anta utkastet till beräkningar, som skall omfatta den preliminära tjänsteförteckningen tillsammans med det preliminära arbetsprogrammet, och översända det till kommissionen och de länder med vilka gemenskapen har slutit sådana avtal som avses i artikel 49. På grundval av utkastet skall kommissionen föra in de beräknade siffrorna i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget, vilket skall läggas fram inför rådet enligt artikel 272 i fördraget.

6. När budgetmyndigheten fastställt Europeiska unionens allmänna budget skall styrelsen anta myndighetens slutliga budget och arbetsprogram, och efter behov anpassa dem till gemenskapens bidrag. Styrelsen skall utan dröjsmål översända dem till kommissionen och budgetmyndigheten.

Artikel 44

Genomförande av myndighetens budget

1. Den verkställande direktören skall genomföra myndighetens budget.
2. Kontroll av myndighetens åtaganden och betalningar av samtliga utgifter samt kontroll av fastställande och mottagande av samtliga inkomster skall utföras av kommissionens styr-ekonom.
3. Senast den 31 mars varje år skall verkställande direktören till kommissionen, styrelsen och revisionsrätten översända detaljerade räkenskaper över samtliga inkomster och utgifter gällande föregående budgetår.

Revisionsrätten skall granska dessa räkenskaper i enlighet med artikel 248 i fördraget. Den skall varje år offentliggöra en rapport om myndighetens verksamhet.

4. Europaparlamentet skall efter rådets rekommendation bevilja myndighetens verkställande direktör ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.

Artikel 45

Avgifter som myndigheten tar ut

Inom tre år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen, efter samråd med myndigheten, medlemsstaterna och berörda parter, offentliggöra en rapport om huruvida det är möjligt och lämpligt att lägga fram ett lagstiftningsförslag, i enlighet med medbeslutandeförfarandet och i överensstämmelse med fördraget, om andra tjänster som utförs av myndigheten.

AVSNITT 6

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 46

Rättslig status och privilegier

1. Myndigheten skall vara en juridisk person. Den skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt lag. Den skall särskilt

kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

2. Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall gälla för myndigheten.

Artikel 47

Ansvar

1. Myndighetens avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga. Europeiska gemenskapernas domstol skall ha behörighet att döma enligt skiljedomsklausulerna i avtal som ingås av myndigheten.
2. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall myndigheten ersätta skada, som den eller dess personal har orsakat vid utövandet av verksamheten, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättning för sådan skada skall avgöras av Europeiska gemenskapernas domstol.
3. De anställdas personliga ansvar gentemot myndigheten skall regleras av de relevanta bestämmelser som är tillämpliga på myndighetens personal.

Artikel 48

Personal

1. De regler och förordningar som gäller för tjänstemän och andra anställda vid Europeiska gemenskaperna skall gälla även för myndighetens personal.
2. Myndigheten skall gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten.

Artikel 49

Tredje lands deltagande

Myndigheten skall låta de länder delta som slutit avtal med Europeiska gemenskapen enligt vilka de har antagit och tillämpar gemenskapslagstiftningen på det område som täcks av denna förordning.

Det skall, i enlighet med relevanta bestämmelser i dessa avtal, fastställas på vilket sätt och i vilken omfattning dessa länder skall delta i myndighetens arbete, även de bestämmelser som gäller deltagande i de nätverk som myndigheten bedriver, uppförande i förteckningen över de behöriga organisationer som myndigheten kan anförtro vissa uppgifter, finansiella bidrag och personal.

KAPITEL IV

SYSTEM FÖR SNABB VARNING, KRISHANTERING OCH NÖDSITUATIONER

AVSNITT 1

SYSTEM FÖR SNABB VARNING

Artikel 50

System för snabb varning

1. Ett system för snabb varning för anmälningar om livsmedels eller foders direkta eller indirekta risker för människors hälsa inrättas härmed i form av ett nätverk. Systemet skall omfatta medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten. Medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten skall utse varsin kontaktpunkt som skall vara medlem i nätverket. Kommissionen skall ansvara för administrationen av nätverket.

2. Om en medlem i nätverket har information om att ett livsmedel eller ett foder innebär en allvarlig direkt eller indirekt risk för människors hälsa skall denna information omedelbart anmälas till kommissionen via systemet för snabb varning. Kommissionen skall omedelbart överföra denna information till nätverkets medlemmar.

Myndigheten får komplettera anmälan med vetenskaplig eller teknisk information för att underlätta snabba och lämpliga riskhanteringsåtgärder i medlemsstaterna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av den övriga gemenskapslagstiftningen skall medlemsstaterna omedelbart anmäla följande till kommissionen via systemet för snabb varning:

- a) Varje åtgärd de vidtar för att skydda människors hälsa och som syftar till att begränsa utsläppandet på marknaden av ett livsmedel eller foder eller att se till att ett livsmedel eller foder dras tillbaka från marknaden eller återkallas, i de fall där det krävs snabba åtgärder.
- b) Varje rekommendation till eller överenskommelse med en professionell aktör som syftar till att på frivillig eller obligatorisk grund förhindra, begränsa eller fastställa särskilda villkor för att ett livsmedel eller foder släpps ut på marknaden eller senare används, på grund av att det föreligger en allvarlig risk för människors hälsa som kräver snabba åtgärder.
- c) Varje avvisning, i samband med en direkt eller indirekt risk för människors hälsa, av ett parti, en container eller en last av livsmedel eller foder som görs av en behörig myndighet vid en gränskontrollstation inom Europeiska unionen.

Anmälan skall åtföljas av en ingående redogörelse för orsakerna till de åtgärder som de behöriga myndigheterna har vidtagit i den medlemsstat där anmälan utfärdades. Redogörelsen skall snabbt följas av kompletterande information, särskilt i det fall då de åtgärder som anmälan grundar sig på ändras eller dras tillbaka.

Kommissionen skall omedelbart vidarebefordra anmälan och den kompletterande information som mottagits i enlighet med första och andra stycket till medlemmarna i nätverket.

Om ett parti, en container eller en last avvisas av en behörig myndighet vid en gränskontrollstation inom Europeiska unionen skall kommissionen omedelbart underrätta samtliga gränskontrollstationer inom Europeiska unionen, samt det tredje land där varuförsändelsen har sitt ursprung.

4. Om ett livsmedel eller ett foder som är föremål för en anmälan via systemet för snabb varning har sänts till ett tredje land, skall kommissionen se till att detta land får all relevant information.

5. Medlemsstaterna skall omedelbart informera kommissionen om de insatser som gjorts eller de åtgärder som vidtagits efter det att anmälan och den kompletterande informationen har mottagits via systemet för snabb varning. Kommissionen skall omedelbart överföra denna information till nätverkets medlemmar.

6. Ansökarländerna, tredje länder eller internationella organisationer skall ges möjlighet att delta i systemet för snabb varning, på grundval av avtal mellan gemenskapen och de berörda länderna eller de internationella organisationerna och i enlighet med de förfaranden som anges i dessa avtal. Avtalen skall vara ömsesidiga och skall innehålla bestämmelser om konfidentialitet motsvarande dem som är tillämpliga i gemenskapen.

Artikel 51

Genomförandeåtgärder

Genomförandeåtgärderna för tillämpning av artikel 50 skall antas av kommissionen, efter diskussion med myndigheten, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2. I dessa åtgärder skall man närmare ange de särskilda villkor och förfaranden som gäller vidarebefordran av anmälningar och kompletterande information.

Artikel 52

Regler om konfidentialitet inom systemet för snabb varning

1. Den information som medlemmarna i nätverket har tillgång till och som gäller risker för människors hälsa orsakade av livsmedel eller foder skall i regel vara tillgängliga för allmänheten enligt informationsprincipen i artikel 10. Allmänheten skall i regel ha tillgång till information som gör det möjligt att identifiera produkten och information om riskens art och om de åtgärder som vidtagits.

Medlemmarna i nätverket skall dock vidta nödvändiga åtgärder för att se till att deras anställda inte avslöjar information som har samlats in med anledning av detta avsnitt och som till sin natur är sådan att det är berättigat att den omfattas av tystnadsplikt, med undantag av information som om omständigheterna så kräver måste offentliggöras för att skydda människors hälsa.

2. Tystnadsplikten skall inte hindra att de behöriga myndigheterna får sådan information som är nödvändig för en effektiv marknadsövervakning och tillämpning av bestämmelserna vad gäller livsmedel och foder. De myndigheter som mottar information som omfattas av tystnadsplikt skall se till att denna inte bryts, i enlighet med punkt 1.

AVSNITT 2

NÖDSITUATIONER

Artikel 53

Nödåtgärder för livsmedel och foder som har sitt ursprung i gemenskapen eller som importeras från ett tredje land

1. Om det visar sig att ett livsmedel eller ett foder som har sitt ursprung i gemenskapen eller som importeras från ett tredje land sannolikt kommer att innebära en allvarlig risk för människors hälsa, djurs hälsa eller miljön, och att en sådan risk inte tillfredsställande kan undanröjas genom åtgärder som vidtas av den eller de berörda medlemsstaterna, skall kommissionen enligt förfarandet i artikel 58.2 på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat omedelbart och beroende på hur allvarlig situationen är vidta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Livsmedel eller foder som har sitt ursprung i gemenskapen:
 - i) Skjuta upp utsläppandet på marknaden eller användningen av livsmedlet i fråga.
 - ii) Skjuta upp utsläppandet på marknaden eller användningen av fodret i fråga.
 - iii) Fastställa särskilda villkor för livsmedlet eller fodret i fråga.
 - iv) Vidta andra lämpliga tillfälliga åtgärder.
- b) Livsmedel eller foder som importeras från ett tredje land:
 - i) Avbryta importen av livsmedlet eller fodret i fråga från hela eller en del av det berörda tredje landet, och i tillämpliga fall från transiteringslandet utanför gemenskapen.
 - ii) Fastställa särskilda villkor för det livsmedel eller det foder som importeras från hela eller en del av det berörda tredje landet.
 - iii) Vidta andra lämpliga tillfälliga åtgärder.

2. I nödsituationer får dock kommissionen preliminärt vidta åtgärderna enligt punkt 1 efter att ha samrått med den eller de berörda medlemsstaterna och informerat övriga medlemsstater.

De åtgärder som har vidtagits skall så snart som möjligt och senast inom tio arbetsdagar bekräftas, ändras, återkallas eller förlängas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, och skälen till kommissionens beslut skall offentliggöras utan dröjsmål.

Artikel 54

Andra nödåtgärder

1. Om en medlemsstat officiellt informerar kommissionen om att man är tvungen att vidta en nödåtgärd och kommissionen inte har iakttagit bestämmelserna i artikel 53 får medlemsstaten anta tillfälliga skyddsåtgärder. I detta fall skall medlemsstaten omedelbart informera de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta.

2. Kommissionen skall inom tio vardagar ta upp ärendet till behandling i den kommitté som inrättas genom artikel 58.1 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att förlänga, ändra eller upphäva de nationella tillfälliga skyddsåtgärderna.

3. Medlemsstaten kan vidmakthålla den nationella, tillfälliga skyddsåtgärden tills dess att gemenskapsåtgärder har antagits.

AVSNITT 3

KRISHANTERING

Artikel 55

Allmän plan för krishantering

1. Kommissionen skall i nära samarbete med myndigheten och medlemsstaterna utarbeta en allmän plan för hantering av kriser på området för livsmedels- och fodersäkerhet (nedan kallad den allmänna planen).

2. Den allmänna planen skall innehålla uppgifter om de slag av situationer där ett livsmedel eller foder innebär direkta eller indirekta risker för människors hälsa som sannolikt inte kan förhindras, undanröjas eller begränsas till en godtagbar nivå genom gällande bestämmelser eller på ett tillfredsställande sätt hanteras endast genom att man antar åtgärder i enlighet med artiklarna 53 och 54.

Den allmänna planen skall också innehålla uppgifter om de praktiska förfaranden som krävs för krishantering, inbegripet de principer för insyn som skall tillämpas och en kommunikationsstrategi.

Artikel 56

Krisenhet

1. Utan att det påverkar kommissionens skyldighet att se till att gemenskapslagstiftningen tillämpas, skall kommissionen omedelbart underrätta medlemsstaterna och myndigheten om den identifierar en situation där ett livsmedel eller foder innebär en allvarlig direkt eller indirekt risk för människors hälsa och denna risk sannolikt inte kan förhindras, undanröjas eller begränsas genom gällande bestämmelser eller på ett tillfredsställande sätt hanteras endast genom tillämpning av artiklarna 53 och 54.

2. Kommissionen skall omedelbart inrätta en krisenhet i vars arbete myndigheten skall delta och vid behov bistå enheten med vetenskapligt och tekniskt stöd.

Artikel 57

Krisenhetens uppgifter

1. Krisenheten skall ha ansvaret för att samla in och utvärdera all relevant information och identifiera vilka möjligheter det finns att så effektivt och snabbt som möjligt förhindra eller undanröja risken för människors hälsa eller minska den till en godtagbar nivå.

2. Krisenheten kan begära hjälp från någon offentlig eller privat person vars sakkunskaper den anser nödvändiga för att effektivt hantera krisen i fråga.

3. Krisenheten skall hålla allmänheten informerad om de risker som föreligger och vidtagna åtgärder.

KAPITEL V

FÖRFARANDEN OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

KOMMITTÉ- OCH MEDLINGSFÖRFARANDEN

Artikel 58

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall bistås av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, nedan kallad kommittén, som består av företrädare för medlemsstaterna och har en företrädare för kommissionen som ordförande. Kommittén skall inrättas i sektioner som skall behandla alla relevanta frågor.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av artiklarna 7 och 8 i det beslutet.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 59

Kommitténs uppgifter

Kommittén skall utföra de uppgifter som tilldelats den genom denna förordning och genom andra relevanta gemenskapsbestämmelser i de fall och på de villkor som fastställs i bestämmelserna. På initiativ av ordföranden eller på skriftlig begäran av en av dess ledamöter kan den också granska alla andra ärenden som bestämmelserna omfattar.

Artikel 60

Medlingsförfarande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser skall en medlemsstat när den anser att en

åtgärd som en annan medlemsstat vidtagit inom livsmedelssäkerhetsområdet antingen inte följer denna förordning eller sannolikt kommer att inverka på den inre marknadens funktion hänskjuta ärendet till kommissionen, som omedelbart informerar de övriga berörda medlemsstaterna.

2. De två medlemsstater som berörs och kommissionen skall göra allt för att lösa problemet. Om en överenskommelse inte kan träffas, kan kommissionen begära att myndigheten yttrar sig om alla relevanta omstridda vetenskapliga frågor. Villkoren för denna begäran och den tidsgräns inom vilken myndigheten skall avge sitt yttrande skall fastställas genom en ömsesidig överenskommelse mellan kommissionen och myndigheten efter samråd med de två berörda medlemsstaterna.

AVSNITT 2

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 61

Översynsklausul

1. Före den 1 januari 2005 och vart sjätte år därefter skall myndigheten i samarbete med kommissionen beställa en oberoende extern utvärdering av sina insatser på grundval av det mandat som styrelsen tilldelat den i överenskommelse med kommissionen. I utvärderingen skall myndighetens arbetsmetoder och betydelse bedömas. Vid utvärderingen skall man beakta berörda parter synpunkter såväl på gemenskapsnivå som på nationell nivå.

Myndighetens styrelse skall granska slutsatserna av utvärderingen och ge kommissionen rekommendationer, i förekommande fall, när det gäller ändringar inom myndigheten och av dess arbetsmetoder. Utvärderingen och rekommendationerna skall offentliggöras.

2. Kommissionen skall före den 1 januari 2005 offentliggöra en rapport om erfarenheterna av genomförandet av avsnitten 1 och 2 i kapitel IV.

3. De rapporter och rekommendationer som avses i punkterna 1 och 2 skall översändas till rådet och Europaparlamentet.

Artikel 62

Hänvisning till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa

1. Varje hänvisning i gemenskapslagstiftningen till Vetenskapliga kommittén för livsmedel, Vetenskapliga kommittén för djurfoder, Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén, Vetenskapliga kommittén för bekämpningsmedel, Vetenskapliga kommittén för växter och Vetenskapliga styrkommittén skall ersättas med en hänvisning till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

2. Varje hänvisning i gemenskapslagstiftningen till Ständiga livsmedelskommittén, Ständiga foderkommittén och Ständiga veterinärkommittén skall ersättas med en hänvisning till Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

Varje hänvisning till Ständiga kommittén för växtskydd i den gemenskapslagstiftning som grundas på och inbegriper direktiven 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG, 90/642/EEG och 91/414/EEG om växtskyddsmedel och fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester skall ersättas med en

hänvisning till Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

3. I punkterna 1 och 2 avses med gemenskapslagstiftning gemenskapens alla förordningar, direktiv och beslut.

4. Besluten 68/361/EEG, 69/414/EEG och 70/372/EEG upphävs härmed.

Artikel 63

Europeiska läkemedelsmyndighetens behörighet

Denna förordning påverkar inte den behörighet som tilldelats Europeiska läkemedelsmyndigheten genom förordning (EEG) nr 2309/93, förordning (EEG) nr 2377/90, rådets direktiv nr 75/319/EEG ⁽¹⁾ och rådets direktiv nr 81/851/EEG ⁽²⁾.

Artikel 64

Inledning av myndighetens verksamhet

Myndigheten skall inleda sin verksamhet den 1 januari 2002.

Artikel 65

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artiklarna 11, 12 och 14–20 skall gälla från och med den 1 januari 2005.

Artiklarna 29, 56, 57, 60 och 62.1 skall gälla från och med den dag då ledamöterna i den vetenskapliga kommittén och de vetenskapliga panelerna utses, vilket skall meddelas genom ett tillkännagivande i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 januari 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 147, 9.6.1975, s. 13. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG (EGT L 311, 28.11.2001, s.67).

⁽²⁾ EGT L 317, 6.11.1981, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 179/2002**av den 28 januari 2002****om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 2792/1999 ⁽⁴⁾ finns särskilt bestämmelser som rör genomförandet av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna.
- (2) Genom beslut 2002/70/EG ändras beslut 97/413/EG om mål och närmare bestämmelser för omstruktureringen av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa ⁽⁵⁾. Bland annat förlängs beslutets giltighetstid till och med den 31 december 2002 genom den ändringsrättsakten.
- (3) För att stärka de internationella åtgärderna för att förhindra och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske bör offentligt stöd inte beviljas för definitivt överförande av fiskefartyg till vissa tredje länder som av relevanta regionala fiskerierorganisationer har utpekats som länder som tillåter att fisket sker på ett sätt som riskerar att hindra de internationella bevarandeåtgärderna från att vara effektiva.
- (4) Det bör ske en förstärkning av villkoret om indragning i samband med tillförsel av ny kapacitet i de segment för vilka de årliga målen ännu inte har uppnåtts.
- (5) Vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 2792/1999 bör därför anpassas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2792/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.3 skall "den 1 maj 2001" ersättas med "den 1 maj 2002".

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 80.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 25 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ text missing

⁽⁴⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1451/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 9).

⁽⁵⁾ Se sidan 77 i detta nummer av EGT.

2. I artikel 6.2 skall första stycket ha följande lydelse:

"När det gäller redan registrerade fartyg under 12 meter som inte är trålare och som finns i gemenskapens register över fiskefartyg, kan medlemsstaterna lämna in en begäran om en klart fastställd och kvantifierad utökning av kapacitetsmålen för sådana åtgärder som förbättrar säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden, under förutsättning att dessa åtgärder inte medför ett högre utnyttjande av berörda resurser."

3. I artikel 7.3 b skall följande led införas:

"iv) Om det tredje land till vilket ett fartyg skall överföras inte är en avtals slutande part eller samarbetspartner i någon av de relevanta regionala fiskerierorganisationerna, skall landet inte av sådana organisationer ha identifierats som ett land som tillåter att fiske sker på ett sätt som riskerar att hindra de internationella bevarandeåtgärderna från att vara effektiva. Kommissionen skall regelbundet offentliggöra förteckningen över de berörda länderna i C-serien av Europeiska gemenskapernas officiella tidning".

4. Artikel 9.1 skall ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar villkoren i artikel 3.3 andra stycket skall offentligt stöd till förnyelse av flottan och modernisering av fartyg beviljas endast på följande villkor och på de villkor som anges i artikel 6 och i bilaga III och under förutsättning att de övergripande årliga målen i det fleråriga utvecklingsprogrammet iakttas:

a) Då de årliga målen i de berörda segmenten iakttas skall medlemsstaterna se till att under programplaneringsperioden 2000–2006 tillförsel av ny kapacitet med offentligt stöd kompenseras genom en indragning av kapacitet utan offentligt stöd som är åtminstone lika med den nya kapacitet som tillförts det berörda segmentet, beräknat på det samlade värdet och på både tonnage och maskinstyrka.

b) Om de årliga målen i de berörda segmenten inte ännu iakttas måste medlemsstaterna fram till och med den 30 juni 2002 säkerställa att tillförsel av ny kapacitet med offentligt stöd kompenseras under perioden 2000–2001 genom en indragning av kapacitet utan offentligt stöd som är minst 30 % större än den nya tillförseln i de berörda segmenten beräknat på det samlade värdet och på både tonnage och maskinstyrka. Under perioden 1 januari 2002 – 30 juni 2002 måste den indragna kapaciteten vara minst 35 % större än den nya kapacitet som tillförs.

Den indragna kapaciteten får inte ersättas med någon annan kapacitet än den nya kapacitet som tillförs genom offentligt stöd enligt denna punkt.

- c) Statligt stöd får även beviljas till utrustning eller modernisering av fartyg om detta inte berör kapacitet i fråga om tonnage eller maskinstyrka.

Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget senast den 30 juni 2002 besluta om varje nödvändig ändring som från och med den 1 juli 2002 skall tillämpas på bestämmelserna i denna punkt."

5. Artikel 16.2 skall ersättas med följande:

"2. Om det i gemenskapslagstiftningen föreskrivs tekniska restriktioner för vissa fiskeredskap eller fiskemetoder får medlemsstaterna bevilja ekonomisk ersättning till fiskare och fartygsägare. Detta stöd är avsett att täcka utgifter för teknisk anpassning och får inte betalas ut under mer än sex månader."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 januari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 180/2002
av den 31 januari 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	86,8
	204	75,7
	212	116,9
	999	93,1
0707 00 05	052	167,7
	220	230,6
	628	193,9
	999	197,4
0709 90 70	052	208,1
	204	125,6
	999	166,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,1
	204	53,4
	212	38,8
	220	46,9
	508	22,3
	624	41,5
	999	42,2
0805 20 10	204	91,5
	999	91,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,7
	204	82,9
	464	136,9
	600	97,2
	624	80,0
	999	93,9
	052	48,2
0805 50 10	600	48,3
	999	48,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,7
	052	69,0
	060	32,2
	400	118,6
	404	86,8
	720	124,5
	999	89,6
0808 20 50	388	144,5
	400	113,3
	528	114,9
	720	99,9
	999	118,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 181/2002**av den 31 januari 2002****om beslutet att inte göra någon tilldelningen enligt den 25: delanbudsinfordran för vitsocker inom ramen av en stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1430/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 b andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1430/2001 av den 13 juli 2001 om en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2001/2002 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽²⁾, krävs att delanbudsinfordringar skall utfärdas för export av detta socker. Enligt bestämmelserna i artikel 8.2 i förordning (EG) nr

1430/2001 kan det beslutas att inte göra någon tilldelningen enligt en viss delanbudsinfordran.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det har beslutats att inte göra någon tilldelningen enligt den 25:e delanbudsinfordran för vitsocker i förordning (EG) nr 1430/2001 och för vilken tidsfristen för ingivande av anbud har utlöp den 31 januari 2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 192, 14.7.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 182/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten

kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1999, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,60	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,54	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 183/2002**av den 31 januari 2002****om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27,5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 122/2002 ⁽²⁾.
- (2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 122/2002 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande

exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 122/2002 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 23, 25.1.2002, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 184/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.

(2) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽²⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.

(3) I enlighet med artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽³⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.

(4) I enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning

vid export i obearbetat skick vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlings-syfte.

(5) I enlighet med artikel 30.4 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan tillämpningen av basbeloppet begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning.

(6) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

(7) De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.

(8) Genom tillämpningen av dessa villkor kan exportbidragen för de ifrågavarande produkterna fastställas till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EG) nr 1260/2001 skall fastställas i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	38,54 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	38,54 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	73,23 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	38,54 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	38,54 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 185/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av produktionsbidrag för vitsocker som används inom den kemiska industrin**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs att beslut får fattas om att bevilja produktionsbidrag för produkter som räknas upp i artikel 1.1 a och 1.1 f, för sirap enligt artikel 1.1 d, för kemiskt ren fruktos som omfattas av KN-nummer 1702 50 00 i egenskap av mellanprodukt, och som uppfyller kriterierna i artikel 23.2 i fördraget när dessa används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽²⁾, fastställs regler för införande av produktionsbidrag och anges vilka kemiska produkter som berättigar till produktionsbidrag för de råvaror som används vid tillverkningen. I artiklarna 5, 6 och 7 i förordning (EG) nr 1265/2001 föreskrivs att gällande produktionsbidrag för råsocker, sackarossirap och isoglukos i oförändrat tillstånd skall beräknas på särskilda villkor för var och en av produkterna grundat på det bidrag som fastställts för vitsocker.

(3) I artikel 9 i förordning (EG) nr 1265/2001 föreskrivs att produktionsbidraget för vitsocker skall fastställas en gång i månaden för de perioder som inleds den 1 i varje månad. Bidraget får ändras däremellan om gemenskapens och/eller världsmarknadens sockerpris fluktuerat avsevärt. Tillämpningen av dessa bestämmelser bidrar till att fastställa produktionsbidraget enligt artikel 1 för den period som anges i samma artikel.

(4) Till följd av ändringen av den definition på vitsocker och råsocker som anges i artikel 1.2 a och 1.2 b i förordning (EG) nr 1260/2001 bör socker med tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen inte längre betraktas som sådana, utan räknas till "annat socker". Enligt villkoren i artikel 1 i förordning (EG) nr 1265/2001 berättigar de dock i egenskap av råvaror till produktionsbidrag. För beräkningen av produktionsbidraget bör det därför föreskrivas en beräkningsmetod baserad på sackaroshalten i produkterna.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det produktionsbidrag för vitsocker som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1265/2001 skall fastställas till 34,867 euro per 100 kg nettovikt.

Artikel 2

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 186/2002
av den 31 januari 2002
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull⁽³⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörsländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 23,997 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 187/2002
av den 31 januari 2002
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2104/2001 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerar, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de represen-

tativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 8.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,59
1002 00 00	Råg	0,00
1003 00 10	Korn, för utsäde	0,00
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	35,54
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁵⁾	35,54
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	0,00

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 EUR/ton.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 EUR/ton.

⁽⁵⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 16 januari 2002–30 januari 2002)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	126,80	122,28	124,34	94,44	224,39 (**)	214,39 (**)	150,52 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	41,98	25,98	17,85	12,80	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	41,98	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

(***) Fob USA.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 20,02 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 31,18 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 188/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

(2) Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 300 i fördraget.

(3) I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76 ⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

(4) Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 13 849 t ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 409/2001 ⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

(5) I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

(6) Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

(7) Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

(8) Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

(9) Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

(10) Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att avbryta utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.

(11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 13 143 t som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 60, 1.3.2001, s. 27.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp ⁽¹⁾	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp ⁽¹⁾
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	154,00		R02	EUR/t	193,00
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	154,00		R03	EUR/t	198,00
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	154,00		021 och 023	EUR/t	193,00
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 67 9100	021 och 023	EUR/t	193,00
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	154,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—		A97	EUR/t	193,00
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	154,00		021 och 023	EUR/t	193,00
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	154,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 67 9900	064	EUR/t	167,00
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		R03	EUR/t	198,00
	R03	EUR/t	198,00		064	EUR/t	167,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		021 och 023	EUR/t	193,00
	021 och 023	EUR/t	193,00	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	064	EUR/t	167,00	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		R03	EUR/t	198,00
	R03	EUR/t	198,00		064	EUR/t	167,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		021 och 023	EUR/t	193,00
	021 och 023	EUR/t	193,00	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	064	EUR/t	167,00		064	EUR/t	167,00
	A97	EUR/t	193,00	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	192,00
	021 och 023	EUR/t	193,00		R02	EUR/t	193,00
					R03	EUR/t	198,00
					064	EUR/t	167,00
					A97	EUR/t	193,00
					021 och 023	EUR/t	193,00
				1006 30 96 9900	R01	EUR/t	192,00
					A97	EUR/t	193,00
					064	EUR/t	167,00
				1006 30 98 9100	021 och 023	EUR/t	193,00
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Det förfarande som fastställs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 skall tillämpas på licenser för vilka en ansökan lämnas in i enlighet med den förordningen för följande kvantiteter enligt destination:

Destination R01: 3 357 t.

Totalt destinationerna R02 och R03: 2 685 t.

Destinationerna 021 och 023: 654 t.

Destination 064: 6 147 t.

Destination A97: 300 t.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

R01 Schweiz, Liechtenstein och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

R02 Marocko, Algeriet, Tunisien, Malta, Egypten, Israel, Libanon, Libyen, Syrien, f.d. Spanska Sahara, Cypern, Jordanien, Irak, Iran, Yemen, Kuwait, Förenade Arabemiraten, Oman, Bahrain, Qatar, Saudiarabien, Eritrea, Västbanken och Gazaremsan, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckien, Slovenien, Slovakien, Norge, Färöarna, Island, Ryssland, Vitryssland, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Jugoslavien (Serbien–Montenegro), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Rumänien, Bulgarien, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentina, Uruguay, Paraguay, Brasilien, Venezuela, Kanada, Mexiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kuba, Bermudas, Sydafrika, Australien, Nya Zeeland, Hong Kong SAR, Singapore, A40, A11 utom Surinam, Guyana, Madagaskar.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 189/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 a och 27.15 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27.1 och 27.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c, d, f, g och h i den förordningen och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1563/2001 ⁽³⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001.
- (2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna ifråga.
- (3) Artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 samt artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskriver att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som

tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

- (4) De bidrag som fastställs i denna förordning får förutfastställas eftersom det för närvarande inte går att förutse situationen på marknaden under de kommande månaderna.
- (5) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.
- (6) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1260/2001, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 1260/2001, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 8.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

Produkt	Bidragssats i EUR/100 kg	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker:	38,54	38,54

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 190/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 15 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 31 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 föreskrivs att skillnaden mellan priserna i internationell handel för de produkter som förtecknas i artikel 1 a–e och g i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1563/2001 ⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidrags-sats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1255/1999.

(2) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

(3) I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1520/2000 föreskrivs att när exportbidragssatsen fastställs, bör hänsyn vid behov tas till de produktionsbidrag, stöd och andra åtgärder med motsvarande verkan, som i enlighet med förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för produkten i fråga, är tillämpliga i alla medlemsstater för de basprodukter som förtecknas i

bilaga A till nämnda förordning eller för likställda produkter.

(4) I artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 föreskrivs att ett stöd skall utbetalas för gemenskapsproducerad skummjolk som bearbetas till kasein, om denna mjölk och det kasein som framställs av denna mjölk uppfyller vissa villkor.

(5) I kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljning av smör till reducerat pris och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör som används vid framställning av bakverk, glass och andra livsmedel ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 ⁽⁶⁾, fastställs att smör och grädde till reducerat pris bör göras tillgängliga för industrier som framställer vissa produkter.

(6) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i artikel 1 i förordning (EG) nr 1255/1999, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

2. Det fastställs inga exportbidragssatser för de produkter som avses i föregående punkt som inte förtecknas i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats
ex 0402 10 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent (PG 2):	
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 3501	—
	b) Vid export av andra varor	30,00
ex 0402 21 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent (PG 3):	
	a) Vid export av varor som innehåller, i form av produkter som jämföras med PG 3, smör eller grädde till reducerat pris enligt förordning (EG) nr 2571/97	50,74
	b) Vid export av andra varor	78,00
ex 0405 10	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6):	
	a) Vid export av varor som innehåller smör eller grädde till reducerat pris, framställda i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 2571/97	90,00
	b) Vid export av varor enligt KN-nummer 2106 90 98 som innehåller minst 40 viktprocent mjölkfett	182,25
	c) Vid export av andra varor	175,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 191/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1563/2001⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001⁽⁹⁾, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – – I andra fall	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Råg	1,809	1,809
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – I andra fall	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – – I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – I andra fall	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 — 1,956 1,956 — 1,956	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 — 1,956 1,956 — 1,956

(EUR/100 kg)			
KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris:		
	– Rundkornigt	19,300	19,300
	– Mellankornigt	19,300	19,300
	– Långkornigt	19,300	19,300
1006 40 00	Brutet ris	4,400	4,400
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽³⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁴⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 192/2002**av den 31 januari 2002****om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för socker och sockerblandningar samt kakao som omfattas av ursprungskumulation AVS/ULT eller EG/ULT**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.4 i bilaga III till detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 2001/822/EG är ursprungskumulation AVS/ULT eller EG/ULT tillåtet för de kvantiteter som fastställs i det beslutet när det gäller produkter som omfattas av kapitel 17 i KN samt KN-numren 1806 10 30 och 1806 10 90.
- (2) För dessa produkter bör det införas ett licenssystem samt fastställas bestämmelser om utfärdande för att möjliggöra de kontroller som är nödvändiga vid import av de kvantiteter som fastställs i det beslutet.
- (3) Det är lämpligt att tillämpa bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelicenser för jordbruksprodukter ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001 ⁽³⁾, om inte annat sägs i de särskilda bestämmelserna i den här förordningen.
- (4) För att säkerställa en ordnad förvaltning, undvika spekulation och möjliggöra effektiva kontroller är det lämpligt att fastställa bestämmelser för inlämnande av licensansökningar samt vilka dokument som de berörda skall lägga fram.
- (5) Det bör fastställas hur blanketten för licensansökan för import av de berörda produkterna skall se ut. För att säkerställa en rigorös förvaltning av denna import bör det särskilt föreskrivas att de rättigheter som dessa licenser ger inte får överföras, och det bör införas ett förbud mot övergång till fri omsättning av kvantiteter som överskrider de kvantiteter för vilka licensen utfärdades.
- (6) Det bör dels föreskrivas en tidsplan för när licensansökningar måste lämnas in och för när de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall utfärda dem, dels fastställas en enhetlig nedsättningskoefficient, om den årliga

maximikvantiteten överskrids. Det bör i sådana fall föreskrivas att aktörerna får dra tillbaka sin licensansökan med omedelbart frisläppande av säkerheten. Slutligen bör särskilda tidsfrister föreskrivas för inlämnande av licensansökningar och utfärdande av dessa från och med början av 2002.

- (7) Eftersom det importsystem som infördes genom rådets beslut 97/803/EG av den 24 november 1997 om revidering efter halva giltighetstiden av beslut 91/482/EEG om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽⁴⁾ ersatts av det system som införts genom beslut 2001/822/EG, bör kommissionens förordning (EG) nr 2553/1997 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT ⁽⁵⁾ upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Vid import av produkter som omfattas av KN-kapitel 17 och KN-numren 1806 10 30 och 1806 10 90 samt av ursprungskumulation AVS/ULT eller EU/ULT skall en importlicens uppvisas som har utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 1291/2000, om inte annat sägs i bestämmelserna i den här förordningen.

2. Importlicenser som utfärdas enligt den här förordningen skall ha löpnummer 09.4652.

Artikel 2

I denna förordning och vid tillämpning av tillhörande administrativa metoder används beteckningen *ursprungsvaror* enligt definitionen i bilaga III till beslut 2001/822/EG.

Artikel 3

1. Ansökningar om importlicens skall lämnas in till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Ansökan om importlicens skall omfatta minst 25 ton och högst den tillåtna kvantiteten enligt artikel 6.4 i bilaga III till beslut 2001/822/EG.

⁽¹⁾ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 329, 29.11.1997, s. 50.

⁽⁵⁾ EGT L 349, 19.12.1997, s. 26.

3. Till en ansökan om importlicens skall följande dokument bifogas:

- a) En exportlicens som utfärdats av ULT-myndigheterna enligt blankettförlagan i bilagan som fastställts av de behöriga organen för utfärdande av EURO 1-intyg.
- b) Bevis på att den sökande är en fysisk eller juridisk person som under minst de senaste sex månaderna har bedrivit affärsverksamhet inom sockersektorn.
- c) En skriftlig försäkran från den sökande att han eller hon inte lämnat in fler än en ansökan under perioden för inlämnande av ansökningar. Om en sökande lämnar in fler än en ansökan om importlicens skall ingen av ansökningarna beaktas.
- d) Bevis på att aktören har ställt en säkerhet på 12 euro per 100 kg.

Artikel 4

Licensansökan och importlicensen skall innehålla följande uppgifter:

- a) I fält 7, ursprungs-ULT, och "ja" markeras med ett kryss.
- b) I fält 8, ursprungs-ULT, och "ja" markeras med ett kryss. Importlicensen skall endast gälla för produkter med ursprung i det ULT som angivits i nämnda fält.
- c) I fält 20, något av följande:
 - Exención de derechos de importación (Decisión 2001/822/CE, artículo 35) número de orden ...
 - Fritages for importafgifter (artikel 35 i afgørelse 2001/822/EF), løbenummer ...
 - Frei von Einfuhrabgaben (Beschluss 2001/822/EG, Artikel 35), Ordnungsnummer ...
 - Δασμολογική απαλλαγή (απόφαση 2001/822/EK, άρθρο 35), αύξων αριθμός ...
 - Free from import duty (Decision 2001/822/EC, Article 35), serial number ...
 - Exemption du droit d'importation (Décision 2001/822/CE, article 35), numéro d'ordre ...
 - Esenzione dal dazio all'importazione (Decisione 2001/822/CE, articolo 35), numero d'ordine ...
 - Vrij van invoerrechten (Besluit 2001/822/EG, artikel 35), volgnummer ...
 - Isenção de direitos de importação (Decisão 2001/822/CE, artigo 35.º), número de ordem ...
 - Vapaa tuontitulleista (päätöksen 2001/822/EY 35 artikla), järjestysnumero ...
 - Importtullfri (beslut 2001/822/EG, artikel 35), löpnummer ...

Artikel 5

1. Genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergår till fri omsättning inte överstiga den kvantitet som anges i fälten 17 och 18 på importlicensen. Siffran "0" skall därför skrivas in i fält 19 på nämnda licens.

2. Genom undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får de rättigheter som följer av importlicensen inte överlåtas.

Artikel 6

1. Licensansökningar skall lämnas in till den behöriga myndigheten i medlemsstaten inom de fem första arbetsdagarna i januari, april, juli och oktober varje år.

För 2002 skall emellertid ansökningarna lämnas in för första gången under de första tio arbetsdagarna i februari.

Licenserna skall utfärdas inom 13 arbetsdagar efter den sista dagen för inlämning av licensansökningar.

2. Medlemsstaterna skall, inom två arbetsdagar efter den sista dagen för inlämnande av licensansökan, meddela följande till kommissionen:

- a) De kvantiteter, fördelade på åttasiffriga KN-nummer och ursprungs-ULT, för vilka ansökningar om importlicenser inlämnats, samt vilken dag ansökningarna inlämnats.
- b) När det gäller importlicenser som inte utnyttjats eller som endast delvis utnyttjats, de kvantiteter, fördelade på åttasiffriga KN-nummer och ursprungs-ULT, som motsvarar skillnaden mellan de kvantiteter som avräknats på baksidan av licensen och de kvantiteter för vilka licenser har utfärdats.

Om det i en medlemsstat inte lämnats in någon ansökan om importlicens inom den tidsfrist som anges i punkt 1 skall denna medlemsstat informera kommissionen om detta inom den tidsfrist som anges i första stycket.

3. När antalet licensansökningar leder till att den högsta årliga volymen enligt andra stycket i artikel 6.4 i bilaga III till beslut 2001/822/EG uttöms skall kommissionen, inom tio arbetsdagar efter den sista dagen för inlämnande av licensansökningar, vidta följande åtgärder: Dra in möjligheten att lämna in nya ansökningar under det pågående året. I förekommande fall fastställa en enhetlig nedsättningskoefficient som skall tillämpas för var och en av de inlämnade ansökningarna.

Den enhetliga nedsättningskoefficienten skall stå i proportion till skillnaden mellan den högsta kvantitet som ännu är tillgänglig och den kvantitet som omfattas av de inlämnade licensansökningarna.

Vid tillämpning av en enhetlig nedsättningskoefficient får licensansökan tas tillbaka inom tolv arbetsdagar efter sista dagen för inlämnande av licensansökan. Säkerheten skall då frisläppas utan dröjsmål.

4. Om den kvantitet för vilken importlicensen utfärdas är mindre än den kvantitet för vilken ansökan lämnades in, skall den säkerhet som avses i artikel 3.3 d minskas i förhållande till detta.

Artikel 7

Importlicenserna skall vara giltiga från och med den dag då de utfärdades och till och med den 31 december det år de utfärdades.

Artikel 8

Förordning (EEG) nr 2553/97 skall upphöra att gälla.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Förlaga till exportlicens enligt artikel 3.3 a i förordning (EG) nr 192/2002

1. Exportör (namn, fullständig adress, land)	ORIGINAL	2. Nr	
	3. Kvotår		
4. Importör (namn, fullständig adress, land) (frivillig uppgift)	EXPORTLICENS SOCKER		
5. Plats och datum för lastning – Transportmedel (frivillig uppgift)	6. Ursprungsland	7. Bestämmelseland	
	8. Övriga uppgifter		
9. Varubeskrivning		10. KN-nummer (8 siffror)	11. Kvantitet (kg)
12. DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETENS INTYG Undertecknad intygar att för det land som anges i fält 13 underskriver de kvantitet för vilka exportlicenser för socker har utfärdats inom ramen för förordning (EG) nr 192/2002 för det år som anges i fält 3, inbegripet den här exportlicensen, den kvantitet som är den högsta tillåten enligt artikel 6.4 i bilaga III till beslut 2001/822/EEG.			
13. Behörig myndighet (namn, fullständig adress, land)	 den (Underskrift) (Stämpel)		

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 193/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar

de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	27,38	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	29,34
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	22,49
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C01	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	4,89
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	35,21	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	27,38	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	18,09	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	30,66
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	31,30	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	23,47
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	25,43	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	30,66
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	30,66
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	23,47
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	32,13
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	22,30
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	23,47

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

C01: Alla destinationer med undantag av Polen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 194/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med

undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.
- (6) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (7) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	19,56
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majs- baserade produkter	A00	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 195/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 943/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom Polen har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 943/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats den 25 till och med den 31 januari 2002 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 943/2001 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 133, 16.5.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 196/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1558/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna och Kanada har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1558/2001⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 25 till och med den 31 januari 2002 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1558/2001 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 205, 31.7.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 197/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1005/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1005/2001⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 25 till och med den 31 januari 2002 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1005/2001 är det högsta exportbidraget för råg fastställt till 29,99 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 198/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 9/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Spanien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 9/2002 ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgiv-

vare vars anbud ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 25 till och med den 31 januari 2002 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 9/2002 är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 27,47 EUR/t för en maximal mängd av totalt 112 750 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 3, 5.1.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 199/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 30/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 30/2002 ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger på samma

nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 25 till och med den 31 januari 2002 inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 30/2002, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 24,95 EUR/t för en maximal mängd av totalt 69 400 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 6, 10.1.2002, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 200/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.
- (2) För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner,

bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

- (3) De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovan nämnda förfarandet.
- (4) De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	30,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	24,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	24,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	27,38
1102 20 10 9400	23,47
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	35,21
1104 12 90 9100	0,00

Obs.: Produktnumren är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 201/2002
av den 31 januari 2002
om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98 ⁽³⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1309/2001 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 108/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 30.6.2001, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 19, 22.1.2002, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,05	6,28
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,05	11,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,05	6,09
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,05	11,39
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 202/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001 ⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

- (3) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.
- (4) Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.
- (5) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelseland	Nuvarande 2	Period 1 3	Period 2 4	Period 3 5	Period 4 6	Period 5 7	Period 6 8
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1002 00 00 9000	C02	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2000, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C01 Alla destinationer med undantag av Polen

C02 Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Estland, Lettland, Litauen, Norge, Färöarna, Island, Ryssland, Vitryssland, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Forna Jugoslavien med undantag av Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Albanien, Rumänien, Armenien, Georgien, Azerbajdzan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Kirgizistan, Uzbekistan, Tadzjikistan och Turkmenistan.

A05 Annat tredje land.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 203/2002**av den 31 januari 2002****om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, justerat i förhållande till det tröskelpris som gäller under den månad då exporten sker, på begäran måste tillämpas för export som kommer att ske under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001 ⁽⁴⁾,

är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för det malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

- (3) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 januari 2002 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(EUR/t)

Produktnummer	Destination	Nuvarande 2	Period 1 3	Period 2 4	Period 3 5	Period 4 6	Period 5 7
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 20 00 9000	A00	0	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	—

(EUR/t)

Produktnummer	Destination	Period 6 8	Period 7 9	Period 8 10	Period 9 11	Period 10 12	Period 11 1
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 20 00 9000	A00	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	-6,93	-8,31

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 28 januari 2002

om ändring av rådets beslut 97/413/EG om mål och närmare bestämmelser för omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa

(2002/70/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

för flottan, utom för redan registrerade fartyg under 12 meter som inte är trålare.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

(4) Beslut 97/413/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾, särskilt artikel 11 i denna,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾, och

Artikel 1

av följande skäl:

Beslut 97/413/EG ändras på följande sätt:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitiken kommer att ses över före den 1 januari 2003. För att säkerställa överensstämmelsen mellan politiken för omstruktureringen av fiskerisektorn och den övriga gemensamma fiskeripolitiken är det därför nödvändigt att förlänga tillämpningsperioden för beslut 97/413/EG ⁽⁴⁾ till och med den 31 december 2002.
- (2) För att göra ytterligare framsteg när det gäller att uppnå balans mellan fiskeresurserna och utnyttjandet av dem bör gemenskapsflottans fiskeansträngning fortsätta att minska under förlängningsåret.
- (3) Åtgärder för att förbättra säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden bör inte leda till ökad fiskeansträngning och sådana åtgärder bör därför vidtas inom ramen för existerande kapacitetsmål

1. Artikel 2.1, 2.2, 2.3 och 2.4 skall ersättas med följande:

”1. Senast den 31 december 2002 skall fiskeansträngningen i varje medlemsstat ha minskat med utgångspunkt i de nivåer som anges i artikel 7.1 och på grundval av de nedskärningstal för fiskeansträngningen som skall uppnås för de hotade bestånd som anges i bilaga I.

2. De anvisade talen för nedskärning skall vara

- 36 % för de bestånd som riskerar utfiskning i bilaga I,
- 24 % för överfiskade bestånd i bilaga I.

3. När det gäller fullt utnyttjade bestånd i bilaga I skall det inte ske någon ökning av fiskeansträngningen under perioden 1997–2002.

4. När det gäller andra bestånd än de som avses i punkterna 2 och 3, inbegripet de bestånd för vilka tillståndet inte är tillräckligt känt, skall det inte ske någon ökning av fiskeansträngningen under perioden 1997–2002. I särskilda fall då medlemsstaterna kan ange ytterligare fiskemöjligheter i fråga om dessa bestånd, får en nivå för en ytterligare fiskeansträngning beslutas för de flottsegment som fiskar dessa bestånd.”

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 79.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 25 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 175, 3.7.1997, s. 27.

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

En medlemsstat får undanta fiskefartyg med en total längd som understiger tolv meter, med undantag för trålare, från bestämmelserna i artikel 2. Den totala kapaciteten hos detta flottsegment, uttryckt i bruttoton och maskinstyrka i kW, skall inte överstiga nivån den 1 januari 1997 eller den nivå som svarar mot målen i FUP III för perioden fram till och med den 31 december 2002, utom när det gäller redan registrerade fartyg, som finns i gemenskapens register över fiskefartyg, inom ramen för program för att förbättra säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden."

3. Artikel 4.2 skall utgå.

4. I artikel 7 skall "den 31 december 2001" ersättas med "den 31 december 2002".

5. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Målen och de närmare bestämmelserna i detta beslut skall tillämpas av kommissionen i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 2792/1999 (*). Kommissionen skall i enlighet med detta beslut ändra de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna i de enskilda medlemsstaterna.

Programmen skall förlängas så att de täcker perioden den 1 januari 1997–31 december 2002 och skall, med avseende på mellanliggande mål, fullföljas gradvis.

(*) EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1451/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 9)."

6. Bilaga II skall ersättas med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 januari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

BILAGA

"BILAGA II

Mål för minskning av fiskeansträngningen

1. Målen för minskning av ansträngningen (ERT) för en medlemsstats flottsegment eller typ av fiske skall beräknas enligt följande formel:

$$ERT = RR \times W$$

där

ERT = mål för minskning av ansträngningen

RR = nedskärningstal enligt artikel 2

W = procentandel av fångsten i ett flottsegment eller en viss typ av fiske, inbegripet bestånd som riskerar utfiskning och överfiskade bestånd.

2. Nedskärningstalet för ett flottsegment eller en viss typ av fiske skall bestämmas i enlighet med följande tabell med beaktande av fångstens sammansättning när det gäller bestånd som riskerar utfiskning, överfiskade bestånd, fullt utnyttjade bestånd och andra bestånd.

Bestånd som riskerar utfiskning	Överfiskade bestånd	Fullt utnyttjade bestånd	Andra bestånd	Nedskärningstal i procent (%)
✓	×	✓ eller ×	✓ eller ×	36
×	✓	✓ eller ×	✓ eller ×	24
✓	✓	✓ eller ×	✓ eller ×	30 ⁽¹⁾
×	×	✓	✓ eller ×	0

⁽¹⁾ Om bestånden som riskerar utfiskning överskrider 5 % av flottsegmentets fångst eller fångsten med den typen av fiske skall nedskärningstalet vara 36 %.

Nyckel:

✓ = finns i flottsegmentets fångst eller fångsten med den typen av fiske.

× = finns inte i flottsegmentets fångst eller fångsten med den typen av fiske."

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 juli 2001

om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för KHK Verbindetechnik GmbH
Brotterode

[delgivet med nr K(2001) 1781]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/71/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

- (4) Tyskland har fått ta del av de synpunkter som kommissionen fått från de berörda parterna och har givits tillfälle att yttra sig.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter i enlighet med nämnda artiklar⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

1. Företaget

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 14 juni 1999 meddelades kommissionen att Tyskland hade beviljat stöd till förmån för KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode (KHK). Tyskland gav kommissionen ytterligare upplysningar genom skrivelser av den 8 oktober 1999, 20 december 1999, 13 januari 2000, 27 mars 2000 och 3 juli 2000.
- (2) Kommissionen meddelade Tyskland genom en skrivelse av den 17 oktober 2000 sitt beslut att med avseende på detta stöd inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.
- (3) Inledandet av förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾. Kommissionen uppmanade övriga berörda parter att inkomma med synpunkter om stödet.

- (5) KHK grundades 1996 då konkursförvaltaren sålde tillgångarna i det konkursdrabbade företaget Metallverarbeitung Brotterode GmbH (MVB)⁽³⁾.
- (6) Konkursförfarandet för MVB inleddes den 1 juli 1996. Konkursförvaltaren fortsatte produktionen medan han sökte efter en ny investerare. Han inledde förhandlingar med sex potentiella investerare. Som bästa anbudsgivare bland investerarna utsågs slutligen fyra privatpersoner, varav tre var anställda i MVB. Dessa privata investerare grundade det nya företaget KHK. KHK förvärvade en del av MVB:s produktionsanläggningar genom en överlåtelse av tillgångar (Auffanglösung). Förvaltaren sålde MVB:s tillgångar, bland annat de nödvändiga byggnaderna och maskinerna, till KHK för 1,2 miljoner tyska mark.

⁽¹⁾ EGT C 27, 27.1.2001, s. 30.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

⁽³⁾ Det konstateras i punkt 3 i kommissionens beslut om inledandet av det formella granskningsförfarandet att stödet i samband med den första privatiseringen är förenligt med den gemensamma marknaden, eftersom det överensstämde med Treuhandsordningen och andra stödordningar som godkänts av kommissionen. Därför beaktas i detta beslut endast stöd i samband med den andra privatiseringen. Se fotnot 1.

- (7) Företaget har sitt säte i Brotterode, Thüringen, ett stöd-område enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget. KHK ingår i kategorin små och medelstora företag och framställer utrustning för att fästa värmeelement på väggen, metallstegar för att till exempel klättra uppför elstolpar och ankarbultar, som används inom byggnadsindustrin för att transportera monteringsfärdiga betongdelar.

2. Omstruktureringen

- (8) De viktigaste punkterna i omstruktureringsplanen är
- koncentrering av verksamheten till ett ställe,
 - modernisering av produktionsutrustningen,
 - automatisering av produktionsprocessen,
 - omfattande personalminskningar,
 - minskning av produktsortimentet och en begränsning till de produkter som genererar ett positivt kassaflöde,
 - utveckling av nya produkter.
- (9) MVB bestod av fem separata produktionsställen som låg utspridda i staden Brotterode. KHK köpte en av de redan befintliga produktionshallarna med tillhörande tomtmark. Där slogs produktionsanläggningarna samman. KHK investerade i automatisering av de olika produktionslinjerna. Produktionen var datorstyrd. Genom ombyggnadsarbeten kunde energiförsörjningen och värmesystemet i produktionshallen skiljas från MVB:s övriga produktionsställen.
- (10) Av de tre produktionslinjer som KHK övertog från MVB kunde två drivas vidare med framgång, nämligen tillverkningen av utrustning för att fästa värmeelement på väggen och metallstegar till elstolpar. Produktionslinjen för tryckluftsverktyg övergavs. År 1998 startade KHK produktionen av ankarbultar som används inom byggnadsindustrin för att transportera monteringsbara betongdelar. KHK:s produkter köps enbart av tyska grossister.
- (11) Vid tiden för konkursen 1996 hade MVB 48 anställda och nådde en omsättning på 3,515 miljoner tyska mark. KHK sysselsatte i början av sin affärsverksamhet 1996 sammanlagt 18 personer. År 2000 bestod arbetsstyrkan av 27 anställda och omsättningen uppgick till 4,6 miljoner mark med en balansomslutning på 180 000 mark.
- (12) Omstruktureringen pågick enligt anmälan från 1996 till 1999, och de sammanlagda kostnaderna för saneringskonceptet uppgick till 2,291 miljoner mark.

Kostnadsfaktor	Pris
Köpesumma för tillgångar ur konkursboet	1 222 000 mark
Investeringar	419 000 mark
Uppbyggnad av varulager	350 000 mark
Kontanta medel under inledningsskedet	300 000 mark
Totalt	2 291 000 mark

- (13) Finansieringen med offentliga medel av projektet fördelades enligt följande:

Medel för gemensamt initiativ (godkänd stödordning) ⁽¹⁾	344 000 mark
Skattelättnader (godkänd stödordning) ⁽²⁾	39 000 mark
Program för små och medelstora företag ⁽³⁾	140 000 mark
Personalkostnadstillägg ⁽⁴⁾	130 000 mark
Villkorat återbetalningsbart lån från Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS)	960 000 mark
Totalt	1 613 000 mark

⁽¹⁾ Tjugosjätte ramprogrammet, statligt stöd nr N 123/97, godkänt av kommissionen den 30 juli 1997. (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Sonder-AfA 1997–1999, statligt stöd nr NN 47/94.

⁽³⁾ Program för små och medelstora företag Thüringen, statligt stöd nr N 480/94.

⁽⁴⁾ Enligt § 10 i Sozialgesetzbuch III (sociallagstiftningen), godkänt av kommissionen den 8 december 1997, statligt stöd nr NN 107/97.

- (14) Enligt uppgifterna i anmälan utgörs bidraget från investerarna av följande:

KHK:s kapitalinsats	50 000 mark
Checkräkningskredit (privat bank)	213 000 mark
Investeringslån (privat bank) ⁽¹⁾	415 000 mark
Totalt	678 000 mark

⁽¹⁾ Investeringslån från Deutsche Bank, 100 % refinansiering av Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) inom ramen för programmet för ekonomisk återhämtning, statligt stöd nr 563/c/94, godkänt av kommissionen den 1 december 1994.

(15) KHK köpte MVB:s tillgångar med ett lån på 960 000 mark. Därefter beviljade en privat bank företaget en checkräkningskredit på 213 000 mark (max 300 000 mark) och ett investeringslån som uppgick till 415 000 mark. Båda dessa lån har samma säkerhet, det vill säga investerargarantier, ett hypotek på företagets fastigheter till ett belopp av 715 000 mark, en säkerhetsöverlåtelse av anläggningstillgångarna och en överlåtelse av samtliga kundfordringar till följd av leveranser och tjänster. Investeringslånet har dessutom en säkerhet i form av en reservgaranti på 80 % (332 000 mark) från Bürgschaftsbank Thüringen⁽⁴⁾ och refinansieras dessutom helt av Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) inom ramen för unionens godkända program för ekonomisk återhämtning⁽⁵⁾.

(16) Kommissionen gav i sitt beslut om inledandet av förfarandet uttryck för sina tvivel på att investeringslånet på över 415 000 mark till fullo kan betraktas som ett bidrag från investerarna enligt riktlinjerna om bedömning av statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁶⁾ (riktlinjerna), eftersom det – bortsett från säkerheten genom investeraren/företaget – till 80 % (332 000 mark) täcks av en statlig reservgaranti. Vidare konstaterades att lånet har refinansierats av KfW inom ramen för det av kommissionen godkända programmet för ekonomisk återhämtning och även säkrats genom tillgångar som huvudsakligen förvärvats med de beviljade stödmedlen.

(17) Kommissionen tvivlar också på att lånet på 213 000 mark (checkräkningskrediten) beviljades på marknads-mässiga villkor och således kan betraktas som ett bidrag från investerarna enligt innebörden i riktlinjerna, eftersom tillgångar som förvärvats med statligt stöd användes som säkerhet för lånet.

(18) Av den anledningen tvivlade kommissionen på att investerarnas bidrag till omstruktureringen kan betraktas som väsentligt enligt innebörden i riktlinjerna och att stödet står i proportion till kostnaderna och fördelarna med omstruktureringen.

III. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(19) Synpunkter från KHK har inkommit till kommissionen. KHK poängterar att omstruktureringsplanen har genom-

förts i sin helhet och att verksamhetsresultaten år 2000 med en omsättning på 4,6 miljoner mark och en balans-omslutning på 180 000 mark var bättre än väntat. Utan det finansiella stödet från BvS och delstaten Thüringen skulle bolaget dock inte ha kunnat bildas och då skulle samtliga arbetstillfällen ha gått förlorade. Företagets bolagsmän är fast beslutna att fortsätta driva verksamheten med framgång och har för övrigt genom personliga borgensförbindelser en ekonomisk bindning till bolaget.

IV. KOMMENTARER FRÅN TYSKLAND

(20) Tyskland konstaterar att kommissionens tvivel beträffande de båda lånen bottnar i att säkerheten för dessa är företagets tillgångar som åtminstone delvis har förvärvats genom det stöd som beviljades KHK. Enligt Tysklands uppfattning drar kommissionen slutsatsen att eftersom de tillgångar som förvärvats med hjälp av det statliga stödet sedan användes som säkerhet för ett lån från en privat bank, innehåller lånet i sig inslag av statligt stöd. Detta skulle innebära en otillbörlig dubbelräkning av stödet och därmed en otillbörlig slutsats. På det viset skulle till exempel BvS-lånet först betraktas som ett ad hoc-stöd till 100 % och sedan som ett stödslag i affärsbankens lån.

(21) Enligt Tysklands framställning skulle kommissionen – oberoende av slutsatsens otillbörlighet – i ett sådant fall även fastställa stödslagets storlek. Det skulle knappast gå att avgöra hur stor del av det statliga stödet som gick till förvärv av de tillgångar som senare användes som säkerhet. Det finns ingen kod för fastställandet av storleken på stödslagets andel av lånet vilket gör att det inte går att få fram något användbart resultat.

(22) Tyskland påpekar att kommissionen i sina slutsatser inte tar hänsyn till att stödet till sin natur och sitt syfte skall göra det möjligt för stödmottagaren att delta i en ren marknadsekonomisk affärsverksamhet. Stödets "fortlevnad" i företagets ekonomiska utveckling ligger i stödet självt. Kommissionens slutsats skulle därför innebära att stödnivån höjs med varje ekonomisk aktivitet som har något samband med det ursprungligen beviljade stödet.

(23) Dessutom bör kommissionen enligt Tysklands uppfattning ta hänsyn till att lånet även säkras genom investerarnas personliga borgen, en säkerhetsöverlåtelse i form av anläggningstillgångar och överlåtelse av samtliga kundfordringar till följd av leveranser och tjänster.

⁽⁴⁾ Garantiförordning Aufbaubank Thüringen, statligt stöd nr N 117/96, godkänt av kommissionen den 27 december 1996.

⁽⁵⁾ Investeringslån från Deutsche Bank, 100 % refinansiering av Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) inom ramen för programmet för ekonomisk återhämtning, statligt stöd nr 563/c/94, godkänt av kommissionen den 1 december 1994.

⁽⁶⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

Därför bör förvärvet av förmögenhetstillgångar med hjälp av stödmedel inte innebära att lån med dessa tillgångar som säkerhet innehåller ytterligare stödslag.

fällena i området och bidrar till områdets ekonomiska utveckling.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

(24) Vad beträffar investeringslånet på 415 000 mark konstaterar Tyskland att inslaget av stöd i lånet ur deras synvinkel på sin höjd utgörs av den statliga reservgarantin på 80 %, det vill säga 332 000 mark.

(25) När det gäller företagskrediten på 213 000 mark påpekar Tyskland att Deutsche Bank AG är en privat bank och att lånet beviljades på marknadsmässiga villkor. Det bör därför betraktas som ett bidrag från investerarna i överensstämmelse med kommissionens praxis. Tyskland förklarar att maximibeloppet för lånet ligger på 300 000 mark och att låneräntan är på 9 % och att lånet har en säkerhet i form av investerargarantin (417 000 mark), en inteckning i företagets fastigheter (715 000 mark), en säkerhetsöverlåtelse av anläggningstillgångarna och en överlåtelse av samtliga kundfordringar till följd av leveranser och tjänster. Enligt Tysklands uppfattning motsvarar dessa förutsättningar de marknadsmässiga villkoren.

(26) Tyskland kommenterar vidare att lånet på maximalt 300 000 mark som Deutsche Bank beviljade KHK i sin helhet bör betraktas som ett bidrag från investerarna. Företaget har hittills bara tagit 213 000 mark av dessa i anspråk, men det kan inte uteslutas att företaget vid ett oförutsett behov av likvida medel även måste använda resterande 87 000 mark. Hur som helst står hela beloppet på 300 000 mark till företagets förfogande. Därför bör omstrukturingskostnaderna för företaget fastställas till 2,378 miljoner mark.

(27) I slutet av sina kommentarer uttalar sig Tyskland om storleken på företaget och området i fråga. Tyskland framhäver att det i KHK:s fall rör sig om ett mindre eller medelstort företag och ett så kallat management-buyout av företagets tidigare anställda. Företaget har sitt säte i ett stödområde enligt kriterierna i artikel 87.3 a i EG-fördraget som kännetecknas av för låg sysselsättning. I och med investeringarna i KHK bevaras de 24 arbetstill-

(28) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är statliga medel eller alla former av beviljat stöd i form av statliga medel som genom gynnandet av vissa företag eller branscher snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen oförenliga med den gemensamma marknaden om det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Enligt EG-domstolens och förstainstansrättens etablerade praxis är kriteriet för handelspåverkan uppfyllt om stödmottagaren bedriver en affärsverksamhet som inbegriper handel mellan medlemsstaterna.

(29) Kommissionen konstaterar att det anmälda stödet beviljades i form av statliga medel till förmån för ett enskilt företag som gynnades i och med en minskning av de kostnader som det i normala fall skulle ha haft för att genomföra det anmälda omstruktureringsprojektet. Stödmottagaren KHK framställer dessutom metalldelar som är föremål för ett handelsutbyte mellan medlemsstaterna. Stödet i fråga omfattas därför av tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget.

1. Omstruktureringsstöd

(30) Det anmälda projektet avser omstruktureringen av ett företag i enlighet med den omstruktureringsplan som lagts fram av investerarna. Kommissionen konstaterar att riktlinjerna skall tillämpas vid granskning av omstruktureringsstöd till företag i svårigheter.

(31) Kommissionen konstaterar att det nyregistrerade företaget KHK övertog delar av MVB:s tillgångar för att möjliggöra en omstrukturering. MVB:s tillgångar avyttrades inom ramen för ett öppet anbudsförfarande enligt bestämmelserna i den tyska insolvenslagstiftningen. Kommissionen sluter sig av dokumentationen i anmälan till att MVB:s tillgångar avyttrades till högstbjudande till marknadsmässiga priser.

(32) Begreppet "företag i svårigheter" är i regel inte tillämpligt på nybildade företag. Kommissionen har dock på grund av den omfattande omställningsprocessen i de nya delstaterna även förklarat⁽⁷⁾ att riktlinjerna är tillämpliga vid så kallade överlåtelser av tillgångar om avyttrandet av delar av företagets tillgångar gör det möjligt att fortsätta

⁽⁷⁾ Se kommissionens godkännanden av den 16 och 30 april 1997: statligt stöd nr N 874/96 och nr NN 139/96 till förmån för UNION Werkzeugmaschinen GmbH – skrivelse D/3428 av den 2 maj 1997, statligt stöd nr N 892/96 till förmån för FORON Haus- und Küchentechnik GmbH – skrivelse D/4047 av den 28 maj 1997. Den uppfattningen bekräftas i fotnot 10 till punkt 7 i den sedan 1999 gällande versionen av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 288, 9.10.1999, s. 2): "De enda undantagen från denna regel är fall som behandlas av Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben inom ramen för dess privatiseringsuppdrag och andra liknande fall i de nya delstaterna, dock endast i fall som avser företag som bildats genom en likvidation eller ett övertagande som ägt rum före den 31 december 1999."

affärsverksamheten i det insolventa företaget. Riktlinjerna tillämpande på företag av den typen kan motiveras med problemen i de nya delstaterna i allmänhet och i företagen i synnerhet.

- (33) KHK har sitt säte i en av de nya delstaterna. Avyttrandet omfattade samtliga tillgångar i det tidigare MVB som krävdes för att fortsätta med de övertagna produktlinjerna. MVB:s ekonomiskt lönsamma verksamhet upprätthölls. Uppköpet av MVB:s tillgångar innebar således en äkta överlåtelse av tillgångarna, och åtgärderna till förmån för KHK kan därför betraktas som ett omstrukturingsstöd.

- (34) Det bör påpekas att gemenskapens nya riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁸⁾ trädde i kraft den 9 oktober 1999. Kommissionen skall enligt punkt 101 i riktlinjerna granska förenligheten hos icke anmält stöd med de nya riktlinjerna, om stödet helt eller delvis har beviljats efter offentliggörandet av riktlinjerna och i övriga fall mot bakgrund av de riktlinjer som gällde vid tiden för stödets beviljande. Eftersom stödet i det aktuella fallet beviljades innan de nya riktlinjerna trädde i kraft prövas det med hjälp av 1994 års riktlinjer⁽⁹⁾.

- (35) Undsättnings- och omstrukturingsstöd kan enligt kommissionens uppfattning, så som fastställs i riktlinjerna, bidra till utvecklingen av branscher utan att handelsvillkoren ändras på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget när förutsättningarna som anges i riktlinjerna är uppfyllda.

- (36) Kommissionen konstaterar att 653 000 mark av de sammanlagt 1 643 000 mark offentliga medel som anmäldes för den andra omstruktureringen, är beviljat stöd mot bakgrund av de godkända ordningarna. Därför räknas detta stöd som redan befintligt stöd enligt artikel 1 b ii i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om särskilda bestämmelser för tillämpandet av artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁰⁾ och kommissionen måste följaktligen inte i föreliggande beslut ta ställning till dess förenlighet med den gemensamma marknaden. Emellertid beaktas stödet på 653 000 mark i bedömningen av stödets proportionalitet enligt riktlinjernas punkt 3.2.2 iii.

- (37) Enligt riktlinjerna skall stödet stå i proportion till kostnaderna och fördelarna med omstruktureringen. Det fastställs i riktlinjernas punkt 3.2.2 iii att stödet skall begränsas till det som är absolut nödvändigt för omstruktureringen och stå i proportion till de fördelar som gemenskapen förväntar sig. Stödmottagarna förväntas själva bidra med ett väsentligt belopp till omstruktureringsplanen.

- (38) I kommissionens beslut om inledandet av förfarandet tvivlade kommissionen på att de båda lån som företaget hade beviljats av Deutsche Bank kunde betraktas som bidrag från investerarna, eftersom säkerheten för lånen består av tillgångar som har förvärvats med hjälp av stödmedel. Kommissionen hyste därför tvivel om att investerarnas bidrag enligt riktlinjerna var att betrakta som väsentligt.

2. Investeringslånet på 415 000 mark

- (39) I samband med inledandet av förfarandet framfördes tvivel om huruvida investeringslånet på 415 000 mark kunde betraktas som ett bidrag från investerarna, eftersom en statlig reservgaranti också ställts – utöver den säkerhet som tillhandahålls av investerarna/företaget⁽¹¹⁾ – motsvarande 80 % av beloppet (320 000 mark). Dessutom refinansierades lånet med hjälp av ett godkänt stödprogram.

- (40) Kommissionen konstaterar att den statliga garantin beviljades inom ramen för en godkänd stödordning⁽¹²⁾. Enligt bestämmelserna i denna ordning kan garantier för företag i svårigheter uppgå till en stödnivå på upp till 100 %. Man påpekar att Tyskland i sina synpunkter om inledandet av förfarandet företrädde en annan uppfattning än i anmälan och där konstaterade att inslaget av stöd i lånet i fråga utgjorde max 80 % av det lånade beloppet, det vill säga max 332 000 mark. Tyskland räknar endast resterande 83 000 mark som bidrag från investerarna.

- (41) Mot bakgrund av detta och det faktum att det i KHK:s fall handlade om ett företag i svårigheter när lånet beviljades och att banken krävde en reservgaranti anser kommissionen att reservgarantin på 80 % av lånet, det vill säga ett belopp på 332 000 mark, är att betrakta som stöd.

⁽⁸⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽⁹⁾ Se fotnot 6.

⁽¹⁰⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹¹⁾ En personlig säkerhet av investerarna, ett hypotek på företagets fastigheter, en säkerhetsöverlåtelse av anläggningstillgångarna och en överlåtelse av samtliga kundfordringar till följd av leveranser och tjänster.

⁽¹²⁾ Garantiförordningen Aufbaubank Thüringen, statligt stöd nr N 117/96.

- (42) Bortsett från garantin vidhålls att lånet visserligen beviljades från en privat bank men refinansierades genom KfW inom ramen för programmet för ekonomisk återhämtning. Programmet är en godkänd stödordning för beviljande av räntesubventionerade lån till enskilda för övertagande av företag, om den fortsatta driften av företagets affärsverksamhet därmed säkerställs och de enskilda annars inte skulle förfoga över de finansiella medel som krävs.
- (43) Kommissionen konstaterar att lånet beviljades på tolv år (1997–2009) med en årlig ränta på 5 % fram till den 31 mars 2007 och att lika stora delbetalningar skall göras under åren 2000–2009. Referensräntan låg i mars 1997, när lånet beviljades, på 6,86 %. Eftersom företagen vid den tidpunkten befann sig i svårigheter och ett krav för beviljandet av lånet i den godkända ordningen var att ingen annan finansieringsmöjlighet skulle stå till förfogande, kan man utgå från att ingen bank skulle ha varit beredd att bevilja företaget ett lån av den storleken på marknadsmässiga villkor.
- (44) Med anledning av att en jämförelse med en marknadsmässig ränta inte är möjlig, jämförs i enlighet med kommissionens meddelande om metoden för att fastställa referens- och diskonteringsränta⁽¹³⁾ den beviljade räntan på 5 % med referensräntan på 6,86 % + 4 %. Skillnaden mellan de båda räntesatserna på 5,86 % godkänns som stöd till förmån för företaget för de 20 % av lånet som inte säkrades genom garantin. Med lånetiden som utgångspunkt innebär det ett stödbelopp på 24 966 mark efter en nedräkning av den subventionerade räntan till 1997 års nivå.

3. Checkräkningskrediten på 213 000 mark (max 300 000 mark)

- (45) Kommissionen tvivlade vid inledandet av förfarandet på att det lånade beloppet på 213 000 mark hade beviljats på marknadsmässiga villkor och därför kunde betraktas som ett bidrag från investerarna, eftersom säkerheten var de tillgångar som hade förvärvats med hjälp av statligt stöd.
- (46) När kommissionen undersöker om ett lån har beviljats på marknadsmässiga villkor prövar den i regel lånevillkoren och de faktiska förhållandena enligt den bank som beviljat lånet. Kommissionen har kommit fram till att det rör sig om ett lån som beviljats på marknadsmässiga villkor, när banken är en privat bank, räntan motsvarar de marknadsmässiga villkoren, säkerheten överens-
- stämmer med bankens gängse praxis och det är låntagaren som står för säkerheten.
- (47) Kommissionen konstaterar att företag i regel lämnar sina tillgångar/framtida affärsintäkter som säkerhet för företagslån. Det är de vanligaste säkerheterna och även de som bankerna kräver. Utan insatsen i form av företagets tillgångar skulle en framtida finansiering av verksamheten och investeringar inte vara möjlig.
- (48) Vidare konstaterar kommissionen att den i tidigare fall som omfattades av riktlinjerna har godkänt användningen av statligt stöd till förvärv av tillgångar till företag i svårigheter⁽¹⁴⁾. Kommissionen håller med Tyskland om att stödet till sin natur och sitt syfte handlar om att göra det möjligt för stödmottagaren att delta i den marknadsekonomiska affärsverksamheten. Kommissionen håller också med om att företag i regel lämnar sina tillgångar, fordringar etcetera som säkerhet för den kontinuerliga externa finansieringen av sin affärsverksamhet och/eller för lån till ytterligare investeringar.
- (49) Av detta skäl anser inte kommissionen att det faktum att de tillgångar som förvärvats med statligt stöd har använts som säkerhet för ett lån, i sig innebär att lånet inte beviljades på marknadsmässiga villkor eller att man kan dra slutsatsen att lånet har ett inslag av stöd.
- (50) Kommissionen konstaterar att lånet – bortsett från byggnaderna och maskinerna – inte bara säkrades genom en överlåtelse av fordringarna och färdigvara till banken utan även genom en personlig säkerhet från de fyra bolagsmännen. Räntan är på 9 %. Följaktligen finns det i samband med det lånade beloppet inget som tyder på att lånet inte beviljades på marknadsmässiga villkor. Det betraktas därför av kommissionen som extern finansiering i enlighet med riktlinjerna.
- (51) Kommissionen hänvisar vidare till Tysklands kommentar att det lånade beloppet på max 300 000 mark som Deutsche Bank beviljade KHK i sin helhet bör betraktas som ett bidrag från investerarna, eftersom företaget visserligen hittills endast har tagit 213 000 mark av dessa i anspråk, men den totala summan på 300 000 mark står till dess förfogande för att täcka likviditetsbehovet under omstruktureringsprocessen.

⁽¹³⁾ EGT C 273, 9.9.1997, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Sysma Antriebstechnik GmbH (stöd nr N 220/98), FINOW Rohrleitungssystem- und Anlagenbau (stöd nr NN 3/98), Schiess Wema GmbH (stöd nr NN 68/98), Auerbach Maschinenfabrik GmbH (stöd nr NN 46/98), Thüringer Pianoforte GmbH (stöd nr N 18/2000).

- (52) Kommissionen konstaterar att ett finansieringsbehov på totalt 2 291 000 mark uppgavs i den anmälda omstruktureringsplanen. I omstruktureringsplanen skall samtliga omstruktureringskostnader och deras fördelning på de statliga myndigheterna och stödmottagarna uppges. I anmälans fördelning uppgavs endast 213 000 mark av likviditetslånet som ett bidrag från investerarna. Med tanke på att en förändring av omstruktureringsplanen endast kan prövas under särskilda omständigheter och att omstruktureringsperioden 1999 är slut drar kommissionen slutsatsen att det inte finns någon anledning att ändra den anmälda omstruktureringsplanen i efterhand. Därför beräknas 2 291 000 mark vara de totala kostnaderna för omstruktureringen och 213 000 mark som bidrag från investerarna i form av ett lån från Deutsche Bank till finansieringen av dessa kostnader.

4. Stödets proportionalitet

- (53) Mot bakgrund av redogörelsen i punkterna 39 till 52 ter sig den offentliga finansieringen av omstruktureringen enligt kommissionen som följer:

Offentlig finansiering:

Medel för gemensamt initiativ (godkänd stödordning) ⁽¹⁾	344 000 mark
Skattelättnader (godkänd stödordning) ⁽²⁾	39 000 mark
Program för små och medelstora företag ⁽³⁾	140 000 mark
Tillägg för personalkostnader ⁽⁴⁾	130 000 mark
Villkorat återbetalningsbart lån från BvS	960 000 mark
Statlig reservgaranti på 80 % för investeringslånet ⁽⁵⁾ samt räntetillägg ⁽⁶⁾	356 966 mark
Totalt	1 969 966 mark

⁽¹⁾ Tjugosjätte ramprogrammet, statligt stöd N 123/97, godkänt av kommissionen den 30 juli 1997 (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Sonder-AfA 1997–1999, statligt stöd NN 47/94.

⁽³⁾ Program för små och medelstora företag (KMU-Programm) Thüringen, statligt stöd nr N 480/94.

⁽⁴⁾ Enligt paragraf 10 Sozialgesetzbuch III (sociallagstiftningen), godkänt av kommissionen den 8 december 1997, statligt stöd nr NN 107/97.

⁽⁵⁾ Godkänd ordning, statligt stöd nr N 117/96, godkänt av kommissionen den 1 december 1996.

⁽⁶⁾ Programmet för ekonomisk återhämtning, godkänd stödordning N 563/c/94, godkänt av kommissionen den 1 december 1994.

- (54) Kommissionen konstaterar att stödet på 356 966 mark till följd av den statliga reservgarantin och räntetillägget grundar sig på godkända stödordningar. Därför bedöms stödet som ett befintligt stöd enligt artikel 1 b iii i förordning (EG) nr 659/1999 och kommissionen behöver således inte i detta beslut ta ställning till dess förenlighet med den gemensamma marknaden. Däremot beaktas det befintliga stödet i bedömningen av stödets proportionalitet enligt punkt 3.2.2 iii i riktlinjerna.

- (55) Då inslaget av stöd i lånet på 415 000 mark uppgår till 356 966 mark bör det undersökas om resterande 58 034 mark enligt riktlinjerna är att betrakta som ett bidrag från investerarna.

- (56) I riktlinjerna konstateras att stödmottagarna själva i normala fall förväntas bidra med ett väsentligt belopp till omstruktureringsplanen eller genom extern finansiering. Begreppet "extern finansiering" har enligt kommissionens praxis tolkats som finansiering på marknadsmässiga villkor.

- (57) Kommissionen konstaterar att ett och samma lån i det aktuella fallet inbegriper olika inslag av stöd. Om lånet skulle granskas av kommissionen enbart utifrån en statlig reservgaranti eller ett räntetillägg skulle granskningen kunna leda till att den del av åtgärderna som inte täcks av offentliga medel och där risken täcks av privata banker/andra säkerheter betraktas som bidrag från investerarna, i den mån övriga lånevillkor motsvarar de marknadsmässiga villkoren.

- (58) I det aktuella fallet kan dock inte den slutsatsen dras. För det första är inte de marknadsmässiga villkoren givna för den del som garantin inte täcker, eftersom räntan subventioneras av staten. För det andra kan lånets andra del på grund av den statliga reservgarantin efter prövning av stödinslaget i räntesubventionerna inte betraktas som marknadsmässiga villkor.

- (59) Av den anledningen anser kommissionen att den kumulativa effekten av de olika stödinslagen talar mot att det resterande beloppet på 58 034 mark värderas som finansiering på marknadsmässiga villkor.

- (60) Mot bakgrund av redogörelsen i punkterna 55 till 59 är kommissionens uppfattning om investerarnas bidrag till omstruktureringen som följer:

Investerarnas bidrag:

KHK:s insats	50 000 mark
Lånat belopp	213 000 mark

- (61) Kommissionen konstaterar att omstruktureringens stödnivå ligger på 86 % och investerarnas bidrag på 11,5 % ⁽¹⁵⁾.
- (62) Kommissionen konstaterar att KHK är ett mindre eller medelstort företag med säte i ett stödområde som sysselsätter 27 personer. Kommissionens praxis i fall med östtyska företag har hittills varit att godkänna stöd till små och medelstora företag med lika höga investerarbelopp ⁽¹⁶⁾. I de fallen har det beviljade stödet haft en begränsad likviditetseffekt, något som förhindrade att outnyttjade likvida medel kom företagen tillgodo och därmed kunde användas i ett aggressivt och konkurrenssnedvridande agerande gentemot konkurrenterna. Dessutom hade investerarna bidragit till omstruktureringen med sina privata tillgångar.
- (63) I det aktuella fallet har stödet huvudsakligen beviljats inom ramen för godkända stödordningar (1,01 miljoner mark). Ad hoc-stödet, ett villkorat återbetalningsbart lån på 960 000 mark, användes till förvärv av företagets tillgångar. Därmed fick stödet en begränsad likviditetseffekt. Dessutom täcktes de båda lån som företaget beviljades av en personlig säkerhet från de fyra investerarna. På det viset har investerarna själva bidragit till omstruktureringen med sina privata tillgångar.
- (64) Av dessa skäl anser kommissionen att stödmottagarens bidrag kan betraktas som väsentligt i riktlinjernas bemärkelse. Kommissionen företräder således uppfattningen att stödet uppfyller villkoren i riktlinjernas punkt 3.2.2 iii, enligt vilken stödet skall stå i proportion till kostnaderna och fördelarna med omstruktureringen.

VI. SLUTSATSER

- (65) Kommissionen anser att Tysklands beviljande av stödet innebär en överträdelse av artikel 88.3 i EG-fördraget. Kommissionen finner dock att stödet är förenligt med artikel 87.3 c i EG-fördraget, eftersom det överensstämmer med 1994 års riktlinjer för bedömning av statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd till ett belopp av 491 000 euro (960 000 mark) som Tyskland har beviljat till förmån för KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode är enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 3 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁵⁾ Det resterande lånebeloppet på 58 034 mark som motsvarar 2,5 % av omstrukturingskostnaderna betraktas varken som bidrag från investerarna eller som stöd.

⁽¹⁶⁾ Stödfråga nr NN 131/96 GMB Magnete Bitterfeld (12 %), NN 61/98 Stahl- und Maschinenbau Rostock (12 %) och C 27/98 Draiswerke (11 %).

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens beslut 2001/781/EG av den 25 september 2001 om att utforma en handbok över mottagande organ och en förteckning över handlingar som kan delges enligt rådets förordning (EG) nr 1348/2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 298 av den 15 november 2001)

På sidan 232, i bilaga I, del II.B för "ÖSTERIKE" kolumn 2 (ortens namn) för postnummer 4800 skall det i stället för: "Attang-Puchheim"

vara: "Attnang-Puchheim".
